CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

"AND HE SHALL REIGN OVER THE HOUSE OF JACOB FOR EVER." Luke 1 : 33

DEC. 5th, 1958 - No. 374 - 12 PAGES • P.O. BOX 312, ST. B, HAMILTON, ONT.

14th YEAR of PUBLICATION
Authorized as Second Class Mail, Post office Department, Ottawa, Ontario.

PLEIDOOI TEGEN SPIEGELS

Ik heb niets tegen pocketbooks. Eerlijk gezegd, ik vind het een prettig idee dat er ook boeken te koop zijn die nu eens niet zoveel geld kosten.

Ik heb ook niets tegen magazines. Sommige weekbladen geven af en toe uiterst vermakelijke artikelen. En dan niet te vergeten de sublieme foto's waarop menig magazine zijn lezers vergast!

Als Canada aan een ding geen gebrek heeft dan is het aan pocketbooks en magazines. Of je nu een paar pond carbonade wilt kopen of een nieuw paar schoenveters, of je je nu een goudvissenkom wilt aanschaffen of een extra ballpoint, tien tegen één dat je in diezelfde zaak terecht kunt voor een armvol magazines of voor een stapeltje romans in zakformaat.

Times, Holiday, Life, Look, Saturday Evening Post en een hele stapel met de pittige en pikante opmerking "for men only". Pocketbooks over Wild West figuren en gangsterland dapperen, over spaceridders of oorlogshelden, over voortvluchtige moordenaars en nerveuze politie-autoriteiten, over "war, crime and women" en gaat U maar door. Alles voor een paar dubbeltjes.

Zulk een gebrek Canada heeft aan werkelijk goede boekenwinkels, zo'n overmaat van verkopers van dit eigenaardig soort lectuur heeft het.

Ik weet niet of U van experimenteren houdt. Anders heb ik een interessant experiment voor U. Ga eens naar een drugstore en koop een armvol magazines voor een paar dollar. Niet eerst uitzoeken, maar zo'n beetje blindelings van het rek nemen dan. Misschien vindt U dat U Uw geld wel beter kunt besteden maar ik geloof dat U op deze manier voor één keer Uw geld uitnemend besteedt. Vooral wanneer U kinderen hebt. Natuurlijk, als U thuis dan eens wat gaat zitten bladeren in die magazines zal het misschien een soort koude douche voor U betekenen. U zult misschien niet weten hoe weer zo gauw mogelijk dit soort lectuur uit Uw huis te verwijderen. U zult er van schrikken. Maar dat is de bedoeling juist. U zult namelijk ontdekken dat we hier te maken hebben met **een gevaar voor de geestelijke volksgezondheid in Canada.**

Waarom een gevaar voor de geestelijke volksgezondheid?

Misschien omdat er zoveel prikkellectuur bij is die in flagrante strijd is en de lezer in flagrante strijd brengt met de wet van de levende God?

Inderdad is dat een niet te onderschatten factor. Lectuur die suggereert dat overtreding van het zevende gebod toch ook zoveel genietingsvolle kanten heeft, lectuur die de overtreding van het gebod "gij zult niet doden" romantiseert, lectuur die in diefstal toch altijd weer een "sportief element" onderstelt, is rondweg een brutaal "neen" tegenover Hem Wiens Wet Zondag op Zondag wordt gelezen als richtsnoer van het leven in dankbaarheid om de verlossing op Golgotha.

Zulke lectuur is on-zedelijk in alle opzichten, verontreinigend.

Zulke lectuur speculeert op de kracht van onze oude natuur in ons.

Zulke lectuur blaast in ons het begeren tegen God nog eens extra aan.

Ouders die met hun kinderen niet in een frank en open gesprek praten over dit gevaar moeten zich eens afvragen waarom ter wereld ze hun kinderen eigenlijk naar de catechisatie sturen.

Mensen die zulke "lectuur" kunnen genieten, zo tijdens het schaftuur of 's avonds na het werk, moeten zichzelf eens goed onder de loupe nemen: waarom vermoord ik de preek van Zondag nu toch met dit magazine?

Laten we elkaar niets wijsmaken.

Wie werkelijk met aandacht de jeugdige en ook de oudere mens in onze immigrantenwereld gadeslaat in zijn levensstijl en optreden weet heus wel dat de "stand" met magazines en pocketbooks gretig aftrek vindt ook onder ons.

Het tragische daarbij is dat vele ouders niet alleen hun kinderen rustig hun gang laten gaan, maar dat velen onze jongemensen min of meer zelf het voorbeeld geven.

Toch, er is nog een andere factor. En juist daarop willen we ditmaal extra nadruk leggen. Iemand kan immers opmerken dat er verschil is tussen magazine en magazine, tussen het ene pocketbook en het andere. Er zijn slechte, maar ze zijn niet allemaal zó slecht.

Nu, zo'n opmerking kan grif toegegeven worden. Alleen maar, wat is "slecht" en wat is "goed" in dit verband feitelijk?

Er is inderdaad een verschil tussen "For Men Only" en een blad als Saturday Evening Post of Readers Digest. Er bestaat verschil tussen een Pellican-book en het eerste het beste "crime, sex and passion"-pocketbook.

Maar is dat het verschil tussen "behoorlijk" en "onbehoorlijk", tussen "slecht" en "goed"?

We doen er goed aan ons in te denken welk diepgaand verschil tussen allerlei publicaties er kan bestaan in onze wereld. Er is litteratuur die voor alles bedoelt te zijn de **reproductie** en de **bevrediging** van de innerlijke verlangens van de zondige mens, het publiek. Er is ook litteratuur die de mens, het publiek, voor alles wil confronteren met de consequenties van de goddelijke norm.

De eerste soort litteratuur fungeert, zo zouden we kunnen zeggen, als een spiegel van wat in de moderne mens leeft en woelt aan begeerten, verlangens en dromen. Het is de lectuur die, zoals 't heet, is afgestemd op de smaak van 't publiek. Het publiek vraagt . . . en de auteur en uitgever haasten zich aan de verlangens te voldoen.

Het publiek wil zien . . . en de fotografen en modellen haasten zich naar (ont)kleedkamers.

Het publiek vraagt sensatie, dus wordt er geschreven over moord.

Het publiek wil sex, dus komt er sex, in woord en beeld.

Het 'betere" publiek wil precies hetzelfde, maar niet zo bruut, zo frank en vrij, dus wordt hetzelfde op een wat geraffineerder manier geproduceerd.

Maar het blijft steeds in boek en blad de reproductie en bevrediging van wat in de mens aanwezig is.

De pers fungeert als spiegel.

En hier zal toch de critiek zich moeten inzetten op de talloze bontgekleurde magazines en de menigte goedkope pocketbooks. U zult al goed moeten zoeken tussen al die boeken en bladen om de lectuursoort te vinden die rekening houdt met de wet Gods, en die blijven wil in de van God gelegde banen.

Wie dit criterium, dit verschil, reproductie van het verlangen in een zondig mensenhart of confrontatie met het goddelijk gebod, in gedachten houdt, en dan zo eens in de grocery store staat te kijken bij de bookstand, die krijgt toch bepaald wel een sombere kijk op

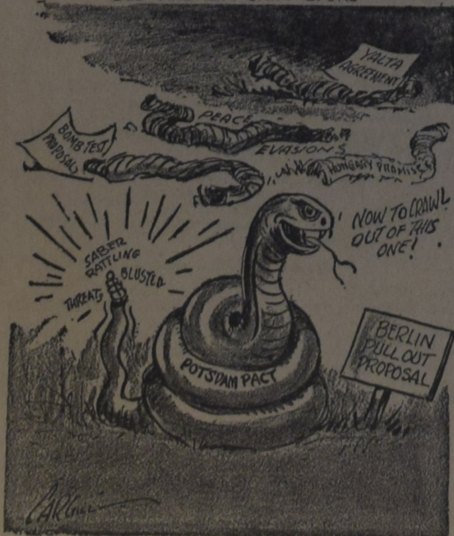
(Vervolg op pag. 2)

Op een afstand van twee of drie meter schijnt dit een prachtig olieverf-schilderij te zijn, maar in werkelijkheid is het een handweefsel van gekleurde wol. De kunstenares Miss Le Fort van Cape Breton Island, N.S. (links op de foto) heeft dit schilderij met driekwart millioen steekjes gemaakt en daarbij wol gebruikt, die door haarzelf geverfd wordt, om de zuivere tinten te krijgen, zodat het op een afstand niet van een echt schilderij te onderscheiden is. Let b.v. eens op de "diepte" van de opperzaal en de lichtglansen op de linkermuurpanelen.

Deze handweefkunst wordt op Cape Breton Island van geslacht op geslacht beoefend en is een hoogstaande vorm van Canadese cultuur. Sommige wandkleden van Miss Le Fort hebben prijzen opgebracht tot $ 15,000 per stuk.

OLD KREMLIN SKIN GAME

INDONESIAN SURPRISES

On the occasion of Indonesia's Veterans Day, President Sukarno made one of his typical statements: "We do not want to discuss compensation for the properties seized from the Dutch unless the Netherlands Government starts negotiations for the return of Western New Guinea."

In view of the general attitude of the President since the transfer of sovereignty, such a statement is by no means unusual. One might perhaps raise eyebrows over the fact that only a few days earlier in the United States the Indonesian Minister of Foreign Affairs expressed a different opinion. In view of the guided democracy in Indonesia, however, it is clear which opinion should be considered the more significant.

The importance of President Sukarno's statement should not be overestimated, simply because Indonesia has manoeuvred itself into a position where it can do little else even if it should so desire. After years of mismanagement the financial and economic situation of the country has gradually become so disorganized that it would be impossible for Indonesia to finance the compensation for the seized enterprises within a short period. Indonesia simply does not have the funds available for such a compensation. The only course the Indonesian authorities could have followed, should they have desired a graceful way out, would have been to abolish this confiscation. This, however, would have run counter to the sentiments of the ruling group.

Through steering this political course Indonesia has done more than only getting itself into trouble. The measures against Dutch enterprises constitute a violation of principles of international law, as heretofore has seldom occurred. The Indonesian measures can in effect only be compared with the Soviet Union's actions in 1917, abolishing with a stroke of the pen all foreign debts and confiscating all foreign assets.

Indonesia has done the same thing by abrogating the Round Table agreements for no reason whatever. Sometimes they justify such actions by claiming damage caused by The Netherlands after 1945. But the financial obligations resulting from loans extended to Indonesia after 1949 were cancelled as well.

Indonesia has tried to justify its seizure of Dutch enterprises by directing attention to the Dutch refusal to hand over the sovereignty of Netherlands New Guinea. The Indonesian rulers have consistently ignored all suggestions to bring this case before the International Court of Justice. This once more shows to what extent they have removed themselves from all roads which in course of time have been mapped out by international law.

In Indonesia narrow-minded nationalism overweighs all international responsibility; the lust for power has taken the place of concepts of international law; blackmail and imperialistic pressure will still cause many painful surprises to the neighbours of Indonesia, should this course be maintained.

You'll win a man's friendship sooner by listening to him as a friend than by talking to him as a friend.

INGEZONDEN:

GEEN SOCIALISATIE s.v.p.

Gisteren C.C. gelezen van 14 November. Het stukje "Gewonnen stakingen" heb ik nog eens overgelezen. Daar sta ik toch van te kijken. Iemand raadt Mr. Diefenbaker aan om advies te vragen bij Prof. Zijlstra over kosten, prijzen en winstbeheersing.

Waarom raadt hij niet aan om in Rusland advies te gaan vragen. Als schrijver Socialistische maatregelen prachtig vindt, waarom dan nog niet een stap verder. Ik begrijp overigens niet wat iemand hier zoekt als hij de situatie in Nederland zo prachtig vindt. Die Socialistische maatregelen zijn juist de voornaamste redenen waarom *wij hier* zijn. Hij weet misschien niet dat de Nederlandse maatregelen ook zijn: dat men maar niet zo van baas kan veranderen en dat een baas zo maar niet een bediende kan ontslaan en dat men niet mag verhuizen als men geen toestemming van de STAAT heeft. Enz. enz.

Overigens schrijft hij echter: "Welke zakenman kan zich de weelde permitteren om een prijs te vragen, die te hoog ligt? Enz." En dan toch prijsbeheersing van de Staat propageren? Hij schrijft: "Wij, immigranten van Nederlandse afkomst, hebben van nabij kunnen zien hoe noodzakelijk in sommige perioden loon- en prijsbeheersing voor een land kan zijn. Met deze methoden hebben ook Engeland en Duitsland zich er in nog geen 10 jaar weer bovenop geholpen." Ik ben bang dat dit "onjuist" is. In de eerste plaats hebben de socialisten in Engeland zich niet in 10 jaar er weer bovenop geholpen. Iedereen weet dat Engeland de laatste tijd er weer wat bovenop komt en dat niet door die socialistische maatregelen, integendeel. En wat Duitsland betreft, dit is juist een prachtig voorbeeld hoe men in "vrijheid" als men het volk zijn gang laat gaan onder aansporing van een kundige regering, er weer het eerste bovenop is,

Men heeft onlangs kunnen lezen dat de uitkomst van een studie (ik meen door de NATO) was: "DAT NEDERLAND HET ARMSTE LAND WAS MET DE HOOGSTE BELASTINGEN."

We hebben en Nederland en Canada lief, we hopen echter dat Nederland spoedig een voorbeeld zal nemen aan de vrijheid in Canada, bovenal hopen wij dat vele Nederlanders de weg uit het Nederlandse Babel naar Canada weten te vinden.

Met vr. groeten K.

P.S.

De enige manier om enige verbetering in Canada te bewerken is zoals het stuk dat de Kerken in B.C. naar de Premier van B.C. gezonden hebben (zie hetzelfde nr. van C.C.). Ik heb overigens de indruk, dat weinig mensen begrepen hebben, dat de "unions" (dus Rusland) bij de laatste verkiezingen in de U.S.A. een enorme overwinning behaalden.

ANTWOORD:

Wij vonden het prettig van de redactie het verzoek te krijgen een antwoord te willen geven op het "Ingezonden" van Mr. K. Het geeft ons gelegenheid enkele punten te verduidelijken.

Ons artikeltje in C.C. behandelde voor 95% het drijven van de "Big Unions" naar steeds hogere "wage-packets", wat in de practijk resulteert in hogere prijzen, het sluiten van bedrijven en verloren gaan van werkgelegenheid. Wij vroegen ons zelfs af of het soms een bijbedoeling van de Unions-bosses was het bedrijfsleven tot socialisatie te dwingen. Inzender onderschrijft blijkbaar onze bezorgdheid voor dit gevaarlijke drijven, aangezien hij zélf zelfs een direct verband legt tussen het Amerikaanse Unionwezen en Rusland.

Als het in toom houden van de "Big Unions" door de Overheid als wenselijk gezien wordt, zal men eerlijkheidshalve ook moeten letten op (overmatige) winsten, omdat beide factoren prijsbepalend zijn en tot inflatie kunnen leiden. Als groeps-begerigheid zich noch door beginselen, noch door Hollandse nuchterheid, noch door Germaanse discipline laat remmen, menen wij dat de Overheid voor het algemeen belang mag en moet opkomen.

Met onze korte en daardoor mischien niet zo gelukkig uitgevallen alinea over Europese landen die door "beheersing" een moeilijke periode doorkwamen, bedoelden we zeer zeker niet dat zulke noodmaatregelen blijvend moeten zijn. Als we namen als Lieftinck, Schermerhorn, Attlee, Bevin, genoemd hadden inplaats van de anti-socialistische Minister Zijlstra (die alreeds diverse na-oorlogse regelingen opruimt), zouden we Mr. K's reactie beter begrijpen.

We komen op het persoonlijk terrein als we gaan vergelijken wat ieder op economisch terrein voor goeds en slechts ziet in Canada en Nederland. Het is mogelijk dat Nederland het armste NATO-land is, maar is het ook niet 't meest door Hitlerisme en Soekarnisme geplunderde NATO-land? En daartegenover gonsde het niet beroofde Canada, van bedrijvigheid om de na-oorlogse wereldhonger naar grondstoffen te stillen, terwijl West Duitsland in deze tijd NIETS voor defensie en schulddelging behoefde uit te trekken, zelfs tussen 1946 en 1954 voor 3.12 MILLIARD dollars aan Marshall- en andere hulp ontving.

Het is de grote verdienste van West-Duitslands Minister voor Economische Zaken, Professor Ludwig Erhard, dat hij reeds in 1948 de weg naar grotere economische vrijheid insloeg. Maar niettemin kent West-Duitsland toch wel Staatsbemoeiing en Prof. Erhard heeft veel bevoegdheden om in te grijpen. Een korte opsomming van enkele nieuwe W. Duitse wetten spreekt boekdelen. 1948, een herziene Prijsbeheersingswet; 1950 Import Restricties verscherpt en gecentraliseerd bij de Bank Deutscher Länder; 1951 een "Wirtschaftssicherungs Gesetz", machtigende de overheid te interveniëren in productie en distributie van goederen; 1952/53 een wet regelende "Uitbetalingen voor evenredige verdeling van lasten"; 1952 een wet "Assistentie bij Investeringen", waaronder in 1952/53 Staatscredieten werden verleend ten bedrage van 893 mill. Deutschmark. Sinds 1955 kent W.-Duitsland vestigingseisen voor de middenstand. Er is een wet op "Mitbestimmung". (In de kolen- en staalindustrie b.v. wordt de helft van de Toeziende Raad benoemd door de arbeiders, alsmede 1 van de 3 leden van de Uitvoerende Raad). Sinds 1957 kent W.-Duitsland een wet waarbij wordt bepaald dat alle Sociale Verzekeringen op en neer zullen gaan met de "cost of living".

Prof. Erhard noemt zijn dus maar betrekkelijk vrij economisch systeem evenwel zeer beslist niet-socialistisch. In zijn boek "Wohlstand für alle" noemt hij het "Marktwirtschaft". Het zegt er o.a. van: "Het is geen geheime wetenschap. Het is slechts een toepassing van de beginselen van de moderne nationale economieleer welke alle Westerse landen hebben ontplooid, met het oogmerk de eeuwenoude antithese van een ongebreideld liberalisme en een zielloze staatscontrole te overbruggen, het vinden van een gezonde middenweg tussen "out-and-out freedom" en totalitarisme."

Om misverstand te voorkomen, willen wij opmerken dat het vermelden van een aantal West-Duitse wetten **niet** wil zeggen dat wij met al deze wetten instemmen of ze naar Canada geëxporteerd zouden willen zien.

☆

Over het vraagstuk lonen en prijzen, waarover ons artikeltje handelde, geeft Prof. Erhard het volgende oordeel (wij lazen het in een engelse vertaling van een van zijn redevoeringen):

"I never tire of declaring the unpopular truth: that wages and prices, in spite of all denials and tactical manoeuvres, remain insolubly linked.

When wages, even if only in one sector of the economy, get out of control, then they cannot remain stable elsewhere. This means that it is not possible (and thus must not happen) that in any branch of the economy wage demands to the size of X can be met, while other industries are only able at the best to grant half X or only a quarter X, unless price increases are to gain ground.

It is simply irresponsible to allow a price to get out of hand. Such behaviour in a situation like this creates naturally a precedent which is a temptation to follow. But that means **inflationary trends, which must be stopped at the start.**" (Vet van ons.)

C.

Diepe bezorgdheid legt een stempel op duizenden gezinnen in en om Sudbury, waar de staking van 14.000 arbeiders in de nikkelmijnen nu al twee maanden duurt. John Allison, een van de stakers, zit thuis zijn baby een fles met poedermelk te voeren. Gewone melk kan niet meer betaald worden. Op allerlei manieren wordt geprobeerd te bezuinigen want zijn vrouw moet nu met 18 dollar per week zien rond te komen inplaats van met haar gebruikelijke huishoudgeld van $ 35 per week. Een kolossale liefdadigheidsactie wordt momenteel gevoerd door vijf plaatselijke hulporganisaties, om voedsel en kleding te verzamelen voor 1500 gezinnen die in werkelijke nood verkeren. Naar het einde van deze reusachtige staking wordt zuchtend uitgezien.

PLEIDOOI

(Vervolg van pag. 1)

de stand der geestelijke volksgezondheid in Canada.

Ik besef zeer wel dat, door het simpel aangeven van dit criterium waarnaar lectuur kan en moet worden beoordeeld, hiermee allerminst het laatste woord over dit vraagstuk is gezegd. Eerder moeten we constateren dat nog maar nauwelijks hiermee een eerste woord is gezegd over een omvangrijk probleem. Er zit nog wel wat meer aan vast. Denk maar aan de "instelling" van de lezer, zijn doel, zijn eigen normbesef, zijn wijze van gebruiken van bepaalde lectuur. Denk ook eens aan de eisen des aesthetica waaraan voldaan moet worden en aan zovele andere regels meer.

Maar ook al betreft het hier een omvangrijk probleem, toch blijft gelden dat wie het ABC willen leren altijd zullen moeten beginnen bij de eerste letter van het alphabet. De eerste letter van het litteratoren-alphabeth en evenzeer van het lezers-A-B-C is en blijft toch het feitelijke in rekening brengen van de norm Gods. Waar litteratuur in welke vorm ook die eerste letter van het alphabeth niet heeft geleerd worde het waarschuwingssein geheven.

Daarom pleiten we hier voor het goede, d.i. in de allereerste plaats de norm Gods reflecterende, christelijke boek en de christelijke pers.

Zeker, er zijn aanmerkingen te maken op heel wat dat aangediend wordt als christelijke roman. Meer dan één verdient bepaald de naam "roman" niet. Er wordt heel wat geleuter en gezemel (excusez le mot) uitgegeven onder het motto dat het toch tenminste "christelijk" is, terwijl het in feite alleen maar smaakbedervend werkt. Ik besef ook heel wel dat voeren van de naam van Christus in de kop van een blad nog werkelijk niet garandeert dat deze vlag de lading dekt. Maar wanneer we daarover willen spreken zijn we al aangeland bij de tweede of derde of zelfs tiende letter van het alphabet. Het ging ons nu maar om die eerste letter.

De A van het ABC zal voor ons allen moeten zijn dat we ons verre houden van wat ons wordt voorgeschoteld door wie uitsluitend de smaak van het publiek volgen.

We hebben een enthousiaste christelijke pers in Canada. De kracht is nog klein. Maar laten we er toch dankbaar voor zijn dat we zoiets hèbben! Laten we toch ook biddend achter dat perswerk staan, opdat het geen spiegelwerk worde. We hebben in Canada ook de christelijke boekhandel, zelfs reeds christelijke uitgevers. Hebben we ons al eens goed gerealiseerd hoe magnifiek dat is?

M. Vrieze.

CALVINIST-CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

P.O. Box 312. Station B, Hamilton, Ont.
Phone LI 5-4636

Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.

Subscription price: $4.00 per year.

Published by Guardian Publishing Co. Ltd., Hamilton, Ont., on behalf of the Calvinist-Contact Publishing Association.

Executive Committee: Rev. Jac. Geuzebroek (President), Rev. A. H. Venema (Secretary), Rev. J. Van Harmelen, H. Tiesma and D. Farenhorst.
In charge of editorial matters: A. Otten.

Associate Editors: Rev. A. De Jager, Rev. J. Gritter, Rev. F. Guillaume, Rev. K. Hart, Dave Valstar, Rev. H. Van Andel, Rev. T. C. Van Kooten.

Department Editors: Rev. J. Ehlers, Mrs. T. Van Ameyde, Rita Van Westenbrugge, Mrs. A. Wagenaar.

Contributors: A. Bisschop, C. Bijlenga, Rev. J. De Jong, Rev. J. Hanenburg, Rev. A. B. C. Hofland, W. C. Homburg, Rev. N. B. Knoppers, Rev. Dr. R. Kooistra, Rev. H. W. Kroeze, Miss H. C. Kruizinga, Rev. J Overduin, Rev. A. Persenaire, Wm. R. Rang, Rev. A. W. Schaafsma, Rev. D. J. Scholten, Rev. Dr. P. Schrotenboer, Rev. Dr. G. J. Spijkman, J .W. F. Uitvlugt, Rev. A. J. J. VandenPol, Rev. F. L. VandenBom (Australia), J. VanderVliet, Rev. H. A. Venema, Mr. L. Verbeek, Mr A. Verdun, P.Eng., Rev. J. Vriend, Rev. M. Vrieze e.a.

Verdien een boek . . .

Geef een boek als geschenk

Het kost U niets om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U behoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die dit blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk, nu ons blad steeds actueler en aantrekkelijker gaat worden.

Voor elke abonne, die U op die manier aanbrengt, kunt U uit onderstaande lijst een boek als premie kiezen. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $ 4.00 opstuurt. Maak gebruik van het gemakkelijke formulier op de achterpagina van dit blad.

Onze lijst van Premieboeken

voor het aanbrengen van één nieuwe abonné voor "Calvinist-Contact"

S. P. Akkerman,	Zand en Klei
M. Apperloo,	Markus Ketsebol
M. Apperloo,	De laatste tocht
L. H. Stronkhorst,	Kinderen der Mensen
A. M. Briggs,	Het is mijn broeder
Jouke Brouwer,	De nieuwe Aarde
J. Van Doorne,	Het kind Hans
Jo Van Dorp-Ypma,	De vrijgezelle onderling
Jo Van Dorp-Ypma,	Domine in Laodicea
M. E. 't Hart	Woningruil
Henk Krijger,	De witte duiven
P. Terpstra,	De kleine Residentie
J. Visser—Rosendaal.	In 't laatste kwartier
Marjorie Buckingham	Broad is the way (Meisjesboek)
Rie Van Rossum	De kloof zonder brug
P. Terpstra	De einder is te ver
G. Van Bokhorst	Een veelbewogen jaar (Jongensboek)
Dr. A. De Bondt	De Satan
Jo Kalmijn—Spierenburg	Moeder vertelt
—	Moeder vertelt verder
Aart Romijn	De Achtergrond
M. A. M. Renes—Boldingh	Het Licht wint (Kerstverhalen)

Voor 2 abonnees:

Arjen Miedema	Gesprekken met Gabriel
Ds J. J. Buskes Jr.	De komst van het Koninkrijk (Bijbels Dagboek)
Ds G. Lugtigheid e.a.	Gebonden Schoven (Bijbels Dagboek)
Dr Elsa Pereira d'Oliveira	Hygiëne van de vrouw
Dr A. C. Drogendijk	Man en vrouw voor en in het huwelijk
Prof. Dr J. Waterink	Brieven aan jonge mensen

Voor 4 abonnees:

Dr W. M. Kuseman	De wonderwereld der biologie
W. W. Reys	Nederland zoals het was - zoals het is
C. Rijnsdorp	Op zoek naar het geheim
P. W. J. Steinz	De wonderwereld der beeldende kunst

Enkele van de titels welke genoemd zijn in het reclame-boekje zijn uitverkocht. Wilt U daarom Uw keus maken uit deze lijst?

BETWEEN GOD AND MAN

We all know that the good news of the gospel is proclaimed more fully on the pages of the New Testament than the Old. This is due to the fact that God waited until He had accomplished His people's redemption before explaining exactly how it would be accomplished. When God sent His Son into the world and poured out His Holy Spirit upon the church He also revealed the way of redemption in the fullest possible sence.

But even in the days of the prophets there were beautiful presentations of the Gospel. There, in the writtings of God's servants the prophets we can read of the most attractive invitations to seek the Lord. And there are none more alluring and gracious than those of the prophet Isaiah.

In the words of chapter 55 he in his majestic style calls the people to seek the Lord while He is yet to be found, to forsake wickedness, and to recognize the mighty power of the Word of God. Isaiah calls to prayer, to repentance and to honor God's Word.

Isaiah calls to prayer. That is the way to seek the Lord. Isaiah bids his hearers to call upon God's name. This too is prayer. Not prayer in some vague and general way. Not prayer to just somebody u there, not prayer to any and every God, but prayer to the Lord, the only One of Israel.

And when it comes to prayer, there is no time for delay. When prayer is under consideration, it is time to make haste.

That is something which we of our age know how to do. We can d~ things in a hurry. We know what it means to speed, to drive both ourselves and others. We are all to some degree caught up in the reckless tempo of the jet age. Some of us cannot even slow down until we land in a hospital because of our over-taught nerves.

There is one matter to which we can put this emphasis on speed to good use, and that is in calling upon the name of the Lord. The Lord is yet to be found, but the clear implication is that the time is running out. If you seek Him today, you will find Him, but we make no predictions about tomorrow. Today He is near, you can still reach Him with the call of your voice and even with the God-directed thought of your heart. But some other day He may not be reachable anymore. He will be too far away. The door will be shut. He will turn a deaf ear. The prayer that comes too late will bounce back off the ceiling to settle in the deadness of your anxious heart. There is nothing more pathetic than the prayer that is too late.

Isaiah calls us not only to prayer, but also to repentance. Repentance is really the other face of the same coin. True prayer and true repentance stand and fall together.

We surmise that there are many from their prayers. They pray, but nothing happens They ask for peace of heart, but they receive only increased distress of mind. They ask for prosperity, but are given adversity.

The danger likely is that the prayer is not preceded by repentance. Before we can find the pardon of God we must forsake the way of wickedness. Before we obtain peace of mind, we must forsake our thoughts.

This is the great obstacle between man and God. That which keeps man and God apart are human ways and human thoughts. And God requires nothing less than the forsaking of both. We must leave the path of sin upon which we have been walking and we must repudiate our thoughts. There must be an about-face not only with the feet, but also in the mind. The direction of our lives must be changed; the cast of our thinking must be transformed.

Prayer without repentance is unanswered; and repentance without prayer is only man-made. It will not lead to success. We cannot change the direction of our feet; nor can we alter the direction of our thoughts. They must be changed from without.

Therefore we must simply ask for help. Of ourselves we cannot pray as we should; we cannot of ourselves repent. But there is a power in the Word of God. God's Word is as effective in bringing to prayer and repentance as the gentle rain from heaven that falls upon the earth beneath moistens the soil and causes the seed to germinate and sprout. Then it returns to heaven. So is God's Word. It will not return to God without having accomplished its purpose of bringing redemption to the sinful child of God.

"Let the wicked forsake his way and the unrighteous man his thoughts: and let him return unto the Lord, and He will have mercy upon him; and to our God and he will abundantly pardon."

P. G. S.

Hij komt . . . ! ! !

Het is jarenlang de gewoonte geweest om in de Adventstijd te mediteren over de komst van de Heiland als een kindeke op aard', over de beloften van Zijn komst en over Zijn tweede komst. Wij zongen "Hoe zal ik U ontvangen" en "Nu sijt wellecome" en probeerden in de Kersttijd onszelf en onze gezinnen wat te onttrekken aan de jachtende wereldgebeurtenissen en wereldproblemen, die door krant en boek het hele jaar ons huis binnen dringen. Adventstijd is altijd een tijd van verstilling geweest, een tijd van sfeer en bezonkenheid, van inkeer en verwachting.

★

Nu is het net alsof wij de laatste jaren die gewoonte niet meer zo kunnen volhouden. Er is allerwege een neiging naar meer "werkelijkheidszin" en een afkerigheid van "zoetelijkheden". Face the facts . . . Het is geen tijd om lieflijk te mediteren, of om de kranten ongelezen weg te doen. Het is dwaasheid om ons aan de werkelijkheid te onttrekken. Er gaan zelfs stemmen op, om het Kerstfeest maar af te schaffen. Wat is het anders dan een onwerkelijk sprookje van een oude Santa, misschien wel aardig voor kinderen, maar een kwelling voor de ouders, die van de steeds kostbaarder wordende geschenkjesgeverij het hele volgende jaar in de schuld zitten. Inderdaad, als Christmas zo is, kunnen we er beter mee ophouden.

Maar ook onder ons, waar het Kerstfeest een rijkere betekenis heeft, is er een roep om meer realiteit. De Kerstboom, de kaarsjes en de hulsttakjes, die langzamerhand toch een eigen plaats in onze woningen hadden gevonden, worden weer hier en daar met wantrouwen aangekeken. We horen het van de kansel, dat het wereldgebeuren iets met Kerstfeest te maken heeft en we worden gewezen op de "tekenen der tijden".

★

Advent, dat is de tijd om elkaar toe te roepen "Hij Komt!" Maar nu op een heel nieuwe, actuele manier. De krant roept ons dagelijks toe "Hij Komt". In de soms zo wonderlijke berichten over de staat Israel lezen wij "Hij Komt". En we lezen het in de berichten over de steeds machtiger wordende vakbonden in Amerika. Het is te vinden in de filmrubriek van Uw dagblad. Leest U die nooit? Laat dan Uw oog er voor een keer eens over glijden. U zult verstomd staan van de schaamteloosheid, die U daar vinden kunt. Zoals het verhaal van B.B. (iedereen weet wie dat is) de "number one undressed actress in the movies", die op listige wijze door de mazen van de censuur is geslipt en nu dus door iedereen gezien moet worden. Nee niet door iedereen, het is ook hier "for men only" maar daar is voor gezorgd. Lees maar:

> "She is assisted in a big way by two leading men who will keep the ladies in the audience swooning while their male escorts drink in the French delight".

En het zal zijn in het laatste der dagen . . . De Bijbel zegt het ons, dat er een tijd zal zijn, dat men zich niet meer schaamt. En die tijd is er al. En zelfs zo'n bericht, dat "per ongeluk" onze aandacht trok, vertelt het zo duidelijk "Hij Komt . . ."

★

Als we dit zien, is Advent inderdaad wel iets anders dan sfeer, lieflijkheid en goede wil. Want Hij komt om de aarde te richten. Hij komt deze keer niet als een kindje, klein en teer, maar als een rechtvaardige rechter, met een vlammend zwaard in Zijn hand.

Hoe zal ik U ontvangen?

"En zij zullen als koningen met Hem heersen in alle eeuwigheden."

Nu sijt wellecome.

Ja kom haastelijk, Here Jezus.

Ad. O.

"CANADA BOUND"

Succesvolle Opvoering te Red Deer

De Christelijke Reciteer-vereniging "Na Inspanning Ontspanning" gaf onder de auspiciën van de "Alberta Association for Reformed Faith and Action" in Red Deer een uitvoering van het door Dr. R. Kooistra geschreven spel "Canada Bound". Ondanks het feit, dat dit stuk reeds eerder was opgevoerd, namelijk tijdens de Calvinistic Rally in Calgary en later in Edmonton, bestond er voor deze avond grote belangstelling.

Nadat Ds. De Herder van Lacombe de bijeenkomst had geopend, gaf Dr. Kooistra een overzicht van het spel dat het emigrantenleven tot onderwerp heeft.

Het eerste bedrijf speelt zich af aan de kade van de Holland-Amerika-Lijn in Rotterdam, alwaar de families Middelveld, Bakker en Veenstra gereed staan voor het vertrek. De sterkte van dit gedeelte ligt naar onze mening in de wijze waarop de verschillende karakters tegen elkaar worden uitgespeeld.

Tegenover de eenvoudige timmerman Middelveld staat namelijk de Haagse ambtenaar Bakker, die zich kenmerkt door luidruchtigheid, overdreven optimisme en gebrek aan werkelijkheidszin. Tijdens het vervolg van het spel blijkt, dat deze figuren, ondanks het blijvend verschil in persoonlijkheid, later toch naar elkaar toegroeien. Deze positieve benadering van een moeilijk vraagstuk heeft ons dankbaar gestemd.

Leerzaam was ook de dialoog tussen "Oom Krelis" en Ds. Ruiters, tijdens welke de predikant tegenover de mening dat emigreren niets anders is dan een heentrekken naar de vleespotten van Egypte, volhoudt, dat er tegen emigreren met God geen bezwaren kunnen worden aangevoerd.

In het tweede en derde bedrijf worden respectievelijk de aan de maatschappelijke omschakeling verbonden moeilijkheden en de later opkomende problemen als gevolg van de integratie op duidelijke en dikwijls geestige wijze naar voren gebracht.

We zijn ons ervan bewust, dat de schrijver van het spel zich hierbij beperkingen heeft moeten opleggen, maar toch hadden wij graag wat meer aandacht zien besteed aan de noodzaak van studie van het Canadese leven als voorwaarde voor een gezonde geestelijke ontwikkeling. Daar staat tegenover, dat op dikwijls ontroerende wijze de bindende en behoudende kracht van het geloof wordt benadrukt.

De Christelijke Reciteer-vereniging "Na Inspanning Ontspanning" heeft met de uitvoering van dit spel een goed begin gemaakt en haar initiatief tot het brengen van goede ontspanning verdient ongetwijfeld navolging.

Het is uiteraard onmogelijk alle spelers met name te vermelden. We zouden echter een uitzondering willen maken voor degenen onder hen die zich ons inziens bijzonder hebben onderscheiden, namelijk Mr. A. Middag, die de moeilijke rol van Vader Middelveld vertolkte; Mr. P. Bakker als de Haagse emigrant; Mr. B. Kouwen als de losgeslagen vrijgezel en de jeugdige Bert v. d. Ham, die optrad als Benjamin van de familie Middelveld.

En tenslotte zijn wij er Dr. Kooistra dankbaar voor, dat hij door het schrijven van dit spel ons tot zelfinkeer heeft gebracht en dat op een manier waarvan hij het geheim blijkt te verstaan.

Dave Valstar.

SAVING for the Future

A speaker at a luncheon suggested that families should operate as business companies do and draw up personal "annual reports" on the state of their finances. The thought was so new that it made headlines across the country.

He had a good point. Statistics show that the average family is completely confused on how to handle its financial affairs. Lured on by "No Down Payment" plans, many young couples dive into debt as soon as they are maried and never come clear of it again.

Here are some rather alarming facts:

- **At the age of sixty-eight fewer men own $100 than they did at the age of eighteen.**
- **In the U.S., where the average wage is even higher than it is here, of every hundred men aged sixty-eight, 45 depend on relatives, 30 live on charity, 23 are still working and only two have retired self-supporting. Eighty-five of these men have less than $250 in the world, yet nearly half will live to be eighty, twenty-four will reach eighty-five and ten will reach ninety.**
- **Of every ten men earning more than $200 a week, only three can afford to quit at the age of sixty-five.**
- **Today there are more than half a million people in Canada over the age of sixty: 90% of them have economic problems. Of 1,000 elderly people interviewed in Winnipeg, only half had any cash assets whatsoever.**

What does it all mean? Either that people are hopelessly underpaid in Canada, or else that they do not know how to handle the money we earn.

The latter is the real answer and it can be proved: anyone earning the average Canadian wage of $70 a week receives $180,000 during a normal working lifetime. He has to conserve only five per cent of this money and invest it safely to be assured of comfort during his old age.

Having decided to save, say, five per cent of your income, what should you do with it?

You can put it in a bank savings account. Here it will earn you two or three per cent interest and has the advantage of always being immediately accessible. But this is also a disadvantage: you have continually to resist the temptation to withdraw it, to take a trip or buy a new television set. There is also the disadvantage that inflation drains the buying power of the dollar by about five per cent each year: unless your savings earn at least five per cent you are actually losing money. Canada Savings Bonds come pretty close with more than 4%.

You can buy endowment life insurance policies. These have the advantage of offering your family protection in case anything should happen to you and you receive all your savings in a lump sum or in monthly payments at the age of sixty. The disadvantages here are that your savings earn virtually no interest.

Government annuities allow you to invest any sum towards a pension plan which will pay you up to $ 1200 a year on retirement. Your payments can be deducted from taxable income and you will receive the annuity for as long as you live. If you die before you reach retirement age, a lump sum representing what you have invested, plus four per cent compound interest, will be paid to your family. To receive the maximum of $1200 a year at the age of sixty, a young man of twenty-five needs to pay in about $135 a year.

None of these plans — banks, insurance, annuities — offer spectacular gains but they have the advantage of being completely reliable and secure.

You are more likely to make your fortune if you invest, say, in real estate. But you are accordingly more likely to lose every penny you own. With Canada's present rapid growth, almost all real estate is a profitable investment. However, there are many variable factors which can cause you to lose out. Local government may change its zoning by-laws, for example, and the choice residential lot you bought is suddenly adjacent to a noisy, smelly factory and its value disappears. Unless the factory has to be enlarged, of course, and then the value rises again.

If you are prepared to spend a great deal of your time studying the grows factors of a town and keeping an ear to the ground for the upcoming moves of city of provincial governments, then you could well invest your money in real estate. Otherwise, leave your money in the bank.

HOOP VOOR DE TOEKOMST

Een Pulp and Paper Company in Ontario experimenteert met een gekruiste populierensoort om in de toekomst sneller groeiende bossen te hebben voor de steeds toenemende vraag naar krantenpapier. Op een 61-acre plantage op Manitoulin Island in de Georgian Bay staan thans 40.000 van deze kruislingen, waarvan hier een gemeten wordt door een houtvester. Deze boom is slechts zeven jaar oud en reeds tien inches in doorsnee en 42 voet hoog. Het schijnt mogelijk te zijn, deze soort bomen in 15 jaar "volwassen" te krijgen. Black spruce, thans de meest gebruikte boom in de pulpindustrie, doet er 80 tot 100 jaar over.

BOEKBESPREKING

"BIJBELSE WOORDEN EN HUN GEHEIM."
F. J. Pop, Deel II.
Uitgave: Boekencentrum N.V. 's Gravenhage.

Ik herinner mij jaren geleden eens een gesprek van dominees te hebben bijgewoond over het maken van preken. Nadat er smalend gesproken was over dominees, die (en nu citeer ik letterlijk) "een zoet preekmengseltje konden maken van een lepeltje Knap plus een lepeltje Hoekstra plus een lepeltje Sikkel aangemengd met eigen water" zei er een: Weet je welk boek ik het meest gebruik? Dat is Kittels Woordenboek op het Nieuwe Testament. De man, die dat zei, was een zeer goede preker.

Wie dat woordenboek van Kittel kent, zal een uitlating als deze verstaan. Kittel schrijft soms lange bladzijden over één woord en laat het zien in alle betekenisvariaties. Zo laat hij een bijbelwoord leven. Een hele tekst kan er kleur door krijgen.

Ik moest daaraan denken bij het boek, waarvan de titel hierboven staat. Dit is geen woordenboek als van Kittel. Maar het geeft wel een theologische verklaring van een aantal bijbelwoorden. Het geeft hun genuanceerde betekenissen weer en vertelt iets van de begrippen, die zij vertolken.

Als ik een voorbeeld mag geven, dan neem ik een woord, dat direct al aan het begin behandeld wordt, n.l. het woord "arm". Bij de behandeling van dit woord vertelt de schrijver over de arme in Israels geschiedenis, over de arme en de wet, over de arme Messias, over armoede in maatschappelijk opzicht en als godsdienstig verschijnsel. Hij legt in het kort Gods Woord open over het arm zijn.

Ik geloof, dat dit een prachtige wijze van bijbelstudie is. Niet alleen voor dominees om hun preken te maken, maar voor ieder, die de Bijbel wil onderzoeken. Om nog eens bij dit woord "arm" te blijven — wat een pracht onderwerp voor onze verenigingen om eens een inleiding en een discussie over te hebben. Hebben we dat wel eens behandeld: "Het begrip armoede in de Bijbel"? Op die manier blijft ons bijbelonderzoek niet vlak, maar graven we naar de diepte.

De woorden, die in dit boek behandeld worden zijn niet geheel willekeurig gekozen. Ze groeperen zich om twee belangrijke terreinen. Er is eerst een groep van woorden, die een evangelisatorisch karakter dragen. Dat zijn woorden als: evangelie, evangeliseren, verkondigen, roepen, zich bekeren, wedergeboorte en dergelijke. Dan is er een groep van woorden, die zich groeperen om de vraag naar het menszijn. Dat zijn woorden als lichaam, ziel, geweten, geest, enz.

De eerste groep is belangrijk voor allen, die in het evangelisatiewerk bezig zijn. Een verklaring van deze woorden geeft ruggesteun aan het werk en stimuleert.

En de tweede groep kan ons helpen ons geestelijk leven beter te verstaan. Men moet b.v. lezen wat de auteur schrijft over het woord "hart". Met de lezingen van Prof. Dooyeweerd nog vers in het geheugen is het fijn hier te lezen, dat in de Bijbel het hart de onzichtbare "centrale van het geestelijk leven" is, waar zich "de relatie tussen God en mens" voltrekt.

We zijn niet in staat alle behandelde woorden critisch te controleren. We krijgen de indruk, dat dit boek zich kenmerkt door een eerlijke objectiviteit. Het lijkt me een zeer goed boek voor de bibliotheken van onze verenigingen. Het geeft nieuwe ideeën voor een rooster van onderwerpen. Het is zeer zeker de moeite waard.

"TEN DIS GELEID".
Ds. J. A. Kret.
Uitgave J. H. Kok N.V., Kampen.

We weten allen, dat in de kringen van de Gereformeerde Bond in de Hervormde Kerk in Nederland avondmaalsopvattingen voorkomen, die grote groepen vreesachtig maakt om aan dit sacrament deel te nemen. Er zijn heel wat gemeenten van die ligging, waar zelfs weinigen de vrijmoedigheid bezitten tot de dis des Heren toe te treden. Ds. J. A. Kret heeft nu een boekje geschreven onder bovenstaande titel, waarin hij schriftuurlijk licht laat vallen over de avondmaalsviering. Hij wil daardoor een bijdrage leveren om gemeenteleden te verlossen van wanbegrippen, die hun geestelijk leven versomberen.

Wanneer er onder de lezers van "Calvinist-Contact" zijn, die soortgelijke moeilijkheden met hun avondmaalsviering hebben, dan kunnen we hen aanraden dit boekje van Ds. Kret te lezen. Het boekje is gewijd aan de nagedachtenis van Dr. J. G. Woelderink, die in 1956 overleed en die in zijn leven eenzelfde strijd tegen misvormde avondmaalsopvattingen voerde.

New Westm. v. A.

EEN ST. NICOLAAS-VERRASSING

(historisch)

Ja, er zijn, hier in Canada wel mensen die nog op z'n Hollands de St. Nicolaas-avond vieren. Af en toe hoor je, dat ze hier of daar toch zo'n gezellige ouderwetse St. Nicolaas-avond gehad hebben. En dan blijkt dat grote mensen nog net zo blij en vrolijk kunnen zijn als kleine kinderen.

Soms hoef je er niet eens een party van te maken, om toch een vrolijke avond te hebben. Je maakt thuis een leuke verrassing klaar, pakt het op een aardige manier in en als 't dan op "de grote avond" goed donker is, dan sluip je als een echte Sinterklaas om iemands huis.

Als je dan het geluk hebt dat het wat hard waait en het weer dus ongezellig en guur is, dan heb je veel kans dat ze binnen, diep in een stoel gedoken, bij de kachel zitten peinzen hoe heerlijk het toch wel in huis is. Goed, en dan duw je dus vlug je pakje door de deur en dan, ja wat is het dan jammer, dat je dan niet even weer door de deur kunt gluren om te zien hoe er gereageerd wordt.

Eens is het als volgt gebeurd:

Het "heerlijk avondje" was gekomen, en ergens in Canada werden 's morgens voorbereidingen getroffen om 's avonds ergens een pakje te kunnen brengen. Er werd met messen gezwaaid, er werd geschreeuwd en getierd en . . . toen was het stil. Later steeg er in de keuken uit de oven een vreemde lucht op. De werkster kon maar niet begrijpen wat er toch wel gebakken werd dat zo wonderlijk rook (stonk). Enfin, het was tenslotte haar "business" ook niet, dus ze werkte weer door.

— — — — —

's Avonds zaten, een paar mijl verder de "slachtoffers" genoegelijk bij de kachel te lezen. Buiten was het koud en winderig, binnen heerlijk warm en rustig.

De hond lag languit voor de kachel te slapen en jankte af en toe in z'n dromen. Daar werd het echter alleen maar gezelliger van. Plotseling steekt hij de kop op en begint kwaadaardig te grommen. Het echtpaar kijkt even op! Koest Tippie, bromt de baas. Zeker een andere hond op het erf, zegt hij dan tot z'n vrouw. Die knikt afwezig. Als ze zit te lezen moet ze niet te veel drukte hebben. Maar Tippie is niet te bedaren en zuchtend gaat de "baas" maar es even kijken, het was ook net of hij de achterdeur hoorde. Hij loopt de keuken door en gluurt door het raam of hij ook wat ziet. Nee, niets te zien. Voor alle zekerheid nog maar even in het portaaltje kijken. En dan staat daar een "pakje". Verbouwereerd neemt hij het op en brengt het naar binnen.

Het is toch niet bij geval onze trouwdag, vraagt hij, een beetje onrustig. Stel je voor dat hij dat vergeten had.

Trouwdag zegt "zij" minachtend, ben JIJ soms in December getrouwd? IK niet! Waarom maak je het niet open?

Voorzichtig maken ze nu de mooie linten los, dan het papier er af, doosje open . . . . en daar liggen ze, twee mooie staven marsepein.

Verrukkelijk, gilt "zij"

Dat moet je nog afwachten zegt "hij". Maar in elk geval heb ik nu al zin in morgen, als het koffietijd is.

Morgen, zegt "zij", kun JIJ wachten tot morgen? Ik niet! Marsepein! Waar is 't broodmes?

Ze pakt het broodmes en snijdt de staaf resoluut in tweeën. Zo'n groot stuk, wil "hij" nog zeggen, maar dan heeft hij de mond al vol. En het was verrukkelijk, dat moet hij nu ook wel bekennen en hij kijkt verlangend naar de andere staaf. Maar die gaat onverbiddelijk de refrigerator in.

Voor de kinderen, zegt "zij". Dan kunnen die ook eens proeven wat voor heerlijks men in Holland eet op St. Nicolaas-avond.

Dan zitten ze weer samen in hun stoel. 't Lezen wil niet meer. Ze gissen maar, wie dit toch wel op z'n geweten heeft, maar komen er niet uit.

In elk geval is het niet van iemand die een hekel aan ons heeft zegt "hij". Tjonge, jonge, ik moet niet aan dat andere stuk denken, ik zou er zo in willen bijten.

Ik ook, bekent "zij", het is ook al jaren geleden dat we het geproefd hebben. Je proeft de sfeer van de Sint Nicolaas-avond er in.

Zullen we?, zegt "hij".

Zullen we?, zegt "zij".

De kinderen weten het per slot niet en zullen het dus ook niet missen. Alleen, we kunnen wel misselijk worden, en dat voor de nacht. Maar hij staat al bij de "fridge" en "zij" heeft het broodmes alweer.

Is hier de helft? wijst ze voor de zekerheid.

No, HIER, JIJ zeker het grootste stuk inpikken hé, NIKS ervan eerlijk delen.

Dan gaat het mes er in . . . . .
Maar . . . het gaat er NIET door! Het WIL eenvoudig niet. Het lijkt wel of er een stuk hout in zit. Vol spanning schuift "zij" met het mes de marsepein wat terzijde. En dan komen ze te voorschijn: grote, vieze, witte haren!!! Het is een varkensstaartje!

Wat "zij" voorspeld had, werd nu werkelijkheid. Ze werden misselijk. Maar er was een goede kant aan de zaak en dat was, dat ze de GOEDE staaf het eerste opgegeten hadden!

— — — — —

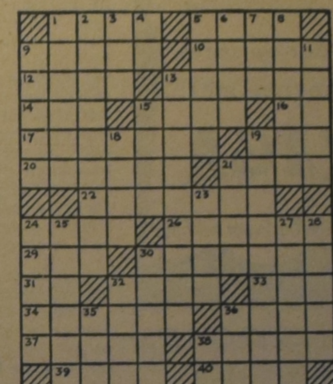
"Je dacht dat je ons had te pakken
door ons een staartje aan te
plakken.
Het is je lekker niet gelukt.
We hebben het UIT de marsepein
gerukt
en op de mest-vaalt neergesmeten.
De hond heeft de marsepein toen
opgevreten.
Staantjes kunnen ons worden gestolen — Voor meer MARSEPEIN houden we ons echter aanbevolen.

De slachtoffers

Weekly X-Word Puzzle

ACROSS
1. Wound mark
5. Quick
9. Misrepresent
10. Edible bulb
12. Across
13. Baseball hit
14. Monetary unit (Bulg.)
15. River (Turk.)
16. Mr. Sullivan
17. Access to cellar
19. Affix
20. Trusted
21. Channel marker
22. "—— and Old Lace"
24. Alders (Scot.)
26. A cannon
29. Half-close (phonet.)
30. Kind of sandwich
31. Adjectival suffix
32. Unwavering
33. Fuegian Indian
34. Contract
36. Break suddenly
37. Moved furtively
38. Backs of feet
39. Japanese coin (poss.)
40. Concludes

DOWN
1. Sharp
2. Lake port (Ohio)
3. Haughtiness
4. Music note
5. Pillage
6. Cuckoos
7. Slight taste
8. City (Ohio)
9. Clayey
11. Boy's nickname
13. Merchandise symbol
15. Fills with solemn wonder
18. Melodies
19. Sold to bidder
21. Feathered creature
23. Model
24. Faultily
25. Abundantly
27. Historical records
28. Harvests
30. Submerges
32. Native of Helsinki
35. Regret
36. Coin (Jap.)
38. Letter (Heb.)

Oplossing van de puzzle in het vorige no.

HORIZONTAAL: 1 av; 9 ge; 11 restant; 14 treurig; 16 na; 17 ora; 18 al; 19 tt; 20 alle; 22 loom; 25 la; 31 er; 32 tt; 34 sen; 35 gr; 36 na; 37 stier; 40 beeld; 42 gek; 43 rob; 50 dd; 51 el; 52 lel; 54 de; 55 te; 57 rede; 58 kales; 60 eire; 61 al; 62 rook; 64 vier; 66 ad; 67 ao; 69 ere; 70 dl; 71 gamelan; 74 roemeen; 78 rr; 79 los; 80 sla; 81 no.

VERTICAAL: 1 ar; 2 venters; 3 st; 4 taal; 5 en; 6 ur; 7 nero; 8 tu; 9 gillend; 10 eg; 12 sa; 13 toets; 14 talen; 15 ra; 19 the; 20 anti; 21 la; 23 on; 24 mare; 26 ara; 29 ier; 33 tegel; 35 gebed; 38 tam; 39 ren; 40 bof; 41 lid; 44 adelaar; 45 peer; 46 tel; 48 neer; 49 stralen; 50 dra; 52 laken; 53 lever; 56 eed; 58 ko; 59 si; 63 oslo; 65 edel; 68 om; 70 de; 71 gn; 72 el; 73 as; 75 os; 76 ma; 77no.

ANKE

door

FOKA VAN LOON

KORTE INHOUD: Anke is een vrolijk meisje, dat echter al jong met dingen in aanraking komt, die ze moeilijk verwerken kan. Als leerlinge van de Mulo in de stad wordt ze diep teleurgesteld in een onderwijzeres, waarvoor ze eerst een diepe verering voelde. Dan wordt haar vriendinnetje Marijke ernstig ziek. Zo ziek, dat ze voelt dat er geen hoop op beterschap meer is. Anke zit dag aan dag te zwoegen voor haar eerste examen, maar vergeet toch haar vriendinnetje niet . . .

(13)

Marijke knikt, te afgemat om te spreken, maar dan komt er, als viel haar iets heel moois te binnen, zo'n blijde lach op haar vervallen gelaat, dat Anke nieuwsgierig vraagt: "Wat is er?"

"Ik denk er aan dat het nog maar zo'n klein tijdje is — dan is 't voor altijd over!" fluistert Marijke hees en afgebroken.

Anke moet zich eerst bezinnen, wat de zieke bedoelt. Dan begrijpt ze. Van donkerrood wordt ze heel bleek. Marijke weet dat ze sterven moet en ze schijnt er niet eens verdrietig om. Hoe is 't mogelijk! Sterven, dat is een woord, dat alle tijdelijke dingen verbant. Wat is examenangst bij stervensnood — wat is slagen vergeleken bij 't ingaan door de paarlen poort? En toch heeft Anke een grote vrees voor de dood. Heel haar jonge hart komt in opstand en haar snel bruisend bloed verzet zich bij de gedachte aan de laatste vijand.

Marijke leest de afkeer van Anke's gelaat; ze begrijpt die kamp zonder woorden. Heeft ze zelf niet kort geleden dezelfde strijd gestreden?

"Je lijke wel blijd," zegt Anke op een toon. die verraadt hoe verre zij zelf nog is van zulk een rustig aanvaarden.

"Dat ben ik nou ook," bevestigt Marijke, "maar eerst niet, toen docht ik net als jij, ik wou niet sterven, ik was bang — nou gelukkig niet meer."

Anke blikt met vochtige ogen naar dat uitgeteerde gezichtje op het kussen, dat verheerlijkt wordt door een bovenaardse glanse en een wondere vrede. Ze voelt nu pas voor 't eerst iets van het heimwee, verborgen in het lied, dat ze vroeger op school zonder iets van het hemelverlangen te voelen luid meezong: "Wij wensen ook daarheen te gaan, naar 't oord van vreugd en vree!"

* * *

Marijke heeft haar ogen in dodelijke vermoeidheid gesloten. Anke begrijpt, dat ze heen moet gaan. Even legt ze haar stevige bruine hand op de dunne, witte vingers van haar vriendin. "Marijke, dag!" fluistert ze. Dan openen zich de blauwe ogen en de twee meisjes kijken elkaar aan. 't Is voor 't laatst, dat beseffen ze beiden. Marijke's vinger wijst waarschuwend en vragend naar boven — maar dan verheldert haar gezicht en vol hoop spreekt ze de woorden, die een troost voor hen beiden bevatten: "We zien elkaar wel weer!"

Anke knikt, te ontroerd om te spreken. Ze bukt zich en geeft haar vriendinnetje een kus, de eerste en de laatste die ze ooit elkaar gaven en verlaat ijlings de kamer. Ze vlucht in een ren door de lange, kille gang, de deur van de keuken, waar ze Marijke's moeder bezig weet, voorbij. Ze verlangt nu met niemand te spreken. Elk woord zou haar in een niet te stuiten tranenvloed doen uitbarsten.

Marijke's moeder hoort een deur slaan en ziet hoe Anke, terwijl ze tersluiks met een zakdoek langs haar ogen veegt, zich rept om van de boerderij weg te komen. Zo vlug gingen ook eens Marijke's voeten, maar die zal ze nooit meer door dit venster nakijken, als ze 't nu Anke doet. 't Gaat als een zwaard door haar ziel. Doelloos rusten haar handen o- het aanrecht. Haar droeve ogen staren het kwieke meisjesfiguurtje na, dat al kleiner wordt.

In de tuin is 't al leven van kwinkelerende vogels, 't is een warreling van vlinders en insecten, die met dartele zwenkingen gaan van bloem tot bloem. De zoemende bijen vergaderen nijver hun voorraad voor de komende winter. De bloemen bloeien in volle pracht. Daar buiten herinnert niets aan dood en verderf en toch ligt temidden van die wondermooie natuur vol sprankelend leven een jonge bloem, een lentekind nog, te sterven.

"O Here, wat is 't 'n moeilijk ding! Wij mensen kunnen 't niet bevatten, waarom Gij zulke wegen met ons houdt!"

Marijke, ze is hun enig kind, 't ooilam, hun alles. Bij haar komst hebben ze geleerd wat oudervreugde betekent. Bij haar heengaan zullen ze met hartepijn ervaren, wat oudersmart is.

* * *

De dood komt nog altijd onverwacht, ook bij Marijke, want ze sterft juist als haar ouders nog weer een vleugje hoop op herstel hebben gekregen. Haar stem is ongewoon helder, haar oogopslag levendiger, en haar interesse voor wat er in huis gebeurt, opvallend.

"'k Zou best es een tijdje rechtop willen zitten in de kussens," zegt ze.

"Welja, dat verandert nog es," antwoordt moeder verblijd door wat ze voor een goed teken houdt. Vanuit de keuken ruikt ze het verse eigengebakken brood. Ze keert niet als anders het gezichtje vol tegenzin af, maar snuift met welbehagen de geur in en vraagt: "Moeder geef mij ook een eindje!"

Haar moeder, bijna ontdaan van vreugde, haast zich om de begeerte te vervullen.

"Je durft het haast niet op te noemen," zegt ze tegen haar man, "maar ik zou toch zeggen, 't lijkt vandaag efkes beter, ze is zomaar veel tieriger."

Ook vader krijgt weer moed. "Je kunt nooit weten, moeder, bij de Here is geen ding onmogelijk."

Opgewekter dan ze zich in tijden heeft gevoeld, draagt vrouw Schuit op een bordje een dun sneedje brood, aan blokjes gesneden, als voor de kleine Marijke van vroeger, de ziekenkamer binnen.

"Nou zal 't me eres benieuwe, of je dat allegaar lust" wil ze zeggen, maar de woorden blijven in haar keel steken — het bordje valt kletterend uit haar als verlamde handen, de dobbelsteentjes brood liggen hier en daar verspreid op de mat. Ze wil roepen, maar ze kan niet. De ontzetting is te groot. Marijke is achterover gezakt in de kussens, haar wijdopen ogen staren glazig en lichtloos naar de zoldering.

* * *

De vader komt op het gerinkel af, dat het stukvallen van het bordje veroorzaakt, en vindt zijn vrouw, als verstijfd nog, midden in de kamer. Uit haar mond komen zonderlinge, machteloze geluiden.

"Ik denk, dat ze al Thuis gehaald is, moeder."

De vrouw zwijgt in stomme smart.

Met zachte drang leidt haar man haar tot bij de stervenssponde. Ze is zonder benauwdheid heengegaan, daar hebbe we altijd zo om vraagd, dat gebed het de Here verhoord." Hij spreekt kalm en beheerst zijn eigen verdriet volkomen. Hij weet op dat ogenblik niet, wat hem zwaarder weegt, het verlies van zijn kind, of de angst om zijn diepverslagen vrouw. Als ze maar schreide, dat zou beter aan te zien zijn, dan deze stomme ontzetting.

Wijzend op het zo zorgvuldig toebereide brood, zegt hij: "Dat zal ze nooit meer nodig hebbe, moeder!" Dan krampt het gezicht van de vrouw als in hevige pijn tezamen. Een snik wringt zich moeilijk uit haar keel en de verlichtende tranen beginnen rijkelijk te vloeien.

(Wordt vervolgd.)

Dick and John go Overseas

by Rita van Westenbrugge

14

Dad drives on, and a few miles on the other side of Kampen he says: "Not even twenty years ago this was Land's End. Toady we cross a bridge into the twelfth province of The Netherlands made by people who have been fighting off the water for ages. The Zuider Zee was an inland sea that caused much damage with every storm from the Northwest. The sea became bigger and bigger every year until the Hollanders decided that sometimes attack brings more advantages than defense. So they got busy, thirty years ago, to find out the best way of making land out of the greedy sea." "I don't see where in the world you should start doing so," says Dick. "Was there first a very small piece of land, to which they added more and more?" "Yes, they started out with a small *polder*, that's the name we give to a stretch of land reclaimed from the sea. A dike was built right in the water, to connect two points on the shore. The water in the enclosed area was pumped out bv big machines, and that's how you got your new land. Of course, it had to be drained further by ditched and canals, but other big machines took care of that, too ,and after a few years the land was dry enough to be used as farmland." "But you said this was only a small piece. How did they make this big polder? It looks as if it always has been land."

Dad says: "That was quite a different story. You know how the storms from the Northwest nibbled at our coasts. The sea is a strong enemy whose force is terrible. Our engineers decided to make a strong dam from the tip of our country in North-Holland to the coast of Friesland. They called it the Main Dam or Afsluitdijk. From both sides they started to build and the workers met someplace in the middle to close the last gap. When that was done, there were no tides and no heavy storms anymore to bother the people who worked at the polders. Smaller dikes around the future land were built, and the water was pumped out the same way I told you a minute ago. In 1942 this big polder was dry. Boy, it certainly looked different then." "How do you know so much about it, dad?" asks John. "Well, I worked here at that time. Thousands of young farmers came to help make the new land. We all hoped to get a farm when everything was ready, but there were too many of us. Maybe one out of ten really became a farmer in the new polder so the rest of us were disappointed and had to look somewhere else for work." "And you looked across the Oceaan and came to Canada," chuckles uncle Ed. "Right," laughs dad, "and I'm not sorry yet."

New roads—new villages with bright red roofs—new bridges—even new small woodlots, all help to paint a happy picture of the rewards for the hard work the Dutch people had to do to add this new province to their country.

"I see something old. What is that, dad?" asks Dick. All heads turn to the left where a little old church, somewhat higher than the surrounding land, is almost hidden by a group of tall trees. "We'll get closer and you will see" says dad. The boys see the remains of a heavy log palisade, something like they have seen in Canadian history books. "Was it a fort?" asks John. "Yes, it was something like a fort. The only thing was that people had to defend it against the sea, their worst enemy, these logs were part of the harbour works of the island. The church was built on the highest point, and when floods came, people took shelter there. The sea took part of the island after every bad storm, so at last only a lighthouse man was allowed to live here. All the other people had to go to the mainland." "Do you think the little church will ever be used again?" asks uncle Ed. "Not as a church, anyhow. It is a museum now. All interesting things people find go there. Would you like to have a look inside?"

Dad and uncle Ed go and admire the whole collection of "finds", from mammouth bones to brown cups that people used five hundred years ago. The boys prefer to stay outside. The walk the whole length of the island, a few hundred yards only. Where the fishermen used to dry their nets, the flowers grow, and where the wild waves used to break on the tiny island, seas of golden grain wave in the summer wind. "Come on, boys, we want to see more today. Let's go to the Afsluitdijk", calls dad. The road leads to the Frisian coast. You can plainly see where the new land ends, and the old begins. Dick says: "It just feels like getting out of a shallow dish. The new polder is the bottom, and the old land is the edge around it. Do you think the water will ever run back into that "dish?" "No, not if the Dutch engineers can help it. In the Main Dam they built some locks to keep the high water out. Pumping stations on the dike work to keep the water at a certain level that is best for the fields."

"That reminds me of something — where are your famous windmills? I did not see a single one on this trip. Didn't you build twenty in a row for this new polder?" teases uncle Ed. Daddy laughs: "If we still were living in 1658 we would have to build two dozen of them. Now we do it the fast way-electrically. The windmills we *have* we just keep for the American tourist."

Little villages pass by—old churches with spires like the roof of a doll house, broad and flat; narrow streets with houses all in a row. In one of the towns it is market day. People from the country parade past the little booths in the market square. In a corner a man sells flowers. The sidewalk is packed with flowers of all sizes and colours. Uncle Ed says: "Boys, some day we should go to market together. I would really enjoy spending a morning there."

Dad says: "Now we are close to the Main Dam. What shall we do — drive to the monument halfway and go back, or . . . go straight on and spend the night in Amsterdam?" A chorus answer: "Go to Amsterdam, of course."

The Afsluitdijk stretches ahead—a straight silvery ribbon across the water. Daddy stops by the monument halfway. Uncle Ed wants to know what the inscription on it means. Dad tells him: "Here is the place where the last gap of the dam was closed in May 1932. And here you read: *A living nation builds its future.*"

"Yes, that's exactly right. I have the greatest respect for what the Dutch engineers did. Boys, you should be proud of your parents country."

Back in the car Dick still thinks about uncle Ed's words. Proud—of this little country? It is easy to be proud of a big country like Canada, but Holland . . .?

Dad says: "I remember the words of our queen Wilhelmina: Holland is great in everything in which a *little* country can be great."

(To be continued)

YOUNG PEOPLE'S ACTIVITIES

FALL RALLY OF THE SIMCOE LEAGUE

The Fall Rally was held at the Chr. Ref. Church in Weston on Friday, November 14, 1958.

The program began with a Hymn Song directed by Dick Mosterd. After singing the Young Calvinis' Federation Song our president Wietse Luinstra opened with prayer, he read from Judges 8:1-9, and all people present were welcomed.

An organ solo was given by Kees Drijgsman, our organist. Recitations were presented by Jack Vander Veen and Tiny Kramer. Jane Van Zetten, solo soprane, sang for us "Dedication", by Robert France. The Roll Call showed all societies present, except one. While the collection was taken, for League expenses, Dick Mosterd took again charge of a Hymn song.

Our president introduced our speaker for this evening, the Rev. H. A. Venema of Weston. He addressed the meeting on the subject, 'For such a time as this.' There can be two possible attitudes, for or against the Kingdom of God. People develop various attitudes toward God. We as Christian Young People should strive to develop the right attitude. Love the Lord with a steadfast heart. We sang together Hymn 254, Teach me, O, Lord, Thy way of truth'.

Rev. L. Praamsma of Toronto I, led us in thanksgiving, and asked a blessing upon our work.

After singing O, Canada, and God save the Queen, the meeting was closed.

Nederlandse Vereniging te Hamilton

De Nederlandse Vereniging van Hamilton, Ont. hield een jaarvergadering o.l.v. professor Kleerekoper in de Rainbow Hall op Woensdag 26 November. Er was weinig belangstelling. Het jaaroverzicht luidde gunstig. Er zijn slechts 33 betalende leden, maar de vergaderingen worden als regel goed bezocht.

Dr H. L. Van Viersen Trip werd als bestuurslid herkozen terwijl als nieuwe bestuursleden in plaats van de aftredende (Dr. R. Brockway en Mr. G. Brouwer) werden gekozen de heren C. Zuidema en M. de Groot.

Behalve het Nederlandse Nieuwsjournaal werden de films "The Man in The Peacetower" en "Jolifou Inn"' 'vertoond, resp. over het carrillon in het gouvernementsgebouw te Ottawa en het leven van de immigranten in Canada een eeuw geleden, geschilderd door Krieghof. Dr. C. Kool te Georgetown, Ont. hield een interessante lezing met lichtbeelden over Nederlandse schilders en hun schilderijen uit de Gouden Eeuw. Een St. Nicolaasfeest zal gehouden worden op Zaterdag 6 December a.s.

Het Canadese Bankwezen (2)

In ons eerste artikel hebben we U de geschiedenis van de Canadese banken en hun systeem laten zien. Dat is echter niet de hoofdzaak van deze artikelen. Het doel is om het werk van de banken wat duidelijker te maken. Daarom gaan we dit artikel wijden aan sommige van de eenvoudige functies van de bank.

Het verzenden van geld.

In onze moderne samenleving moet iedereen van tijd tot tijd geld versturen. Soms moet dit geld betaald worden aan iemand, die U goed kent en die dus wel Uw cheque wil aannemen. Maar soms moet U geld versturen aan een vreemde of naar het buitenland. Dan moet de ontvanger zeker weten, dat hij zijn geld krijgt en zo mogelijk direct. Dit kan dan verzorgd worden met een 'money-order' of 'draft'; in Nederland bekend als een wissel. Als U geld verstuurt in Canada krijgt U voor kleine bedragen (gewoonlijk tot $ 100.—) een money-order en daarboven een draft. Naar de U.S.A. kunt U ook een money-order (tot $ 500.— in sommige gevallen) of een draft sturen. De banken hebben correspondenten in de meeste grote steden in de U.S.A. en trekken daar wissels op. Naar alle andere landen kunnen vaak de in dat land gebruikelijke valuta, Amerikaanse of Canadese dollars en Engelse ponden verstuurd worden. Ook daar weer hebben de Banken correspondenten, die deze wissels uitbetalen.

Als U liever hebt, dat de bank het geld verstuurt kan dat ook gedaan worden in elke gewenste geldeenheid. Dit versturen kan gebeuren per post, per telefoon of telegraaf, wat U maar verlangt. Als U de bank geld naar Nederland laat versturen maakt dan vooral duidelijk of de betaling voor zaken- (business of commercial) of voor liefdadigheids- (benevolent) doeleinden is. Dit maakt namelijk nogal wat verschil in de kosten.

Het veilig bewaren van waardevolle papieren en artikelen.

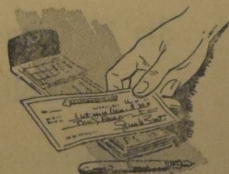
Uw bank kan voor U in haar safes alles van waarde bewaren. In de praktijk komt dit meestal hier op neer dat de bank voor een kleine jaarlijkse som op zich neemt om effecten en obligaties, verzekerings-polissen en andere kleine artikelen te bewaren. Coupons worden op hun tijd geïnd, indien U dit wenst.

Indien U dikke voorwerpen of vele artikelen hebt is het beter om een safe-loket (safety deposit box) te huren. De kosten hiervan bedragen $ 5, $ 7, of $ 12, al naar de grootte. U kunt dan altijd gedurende de bankuren hierin gaan. Er zijn twee sleutels nodig om een safe-loket te openen. U heeft er een, de bank de andere. U kunt er niet in zonder de bank, de bank niet zonder U. Er is geen andere sleutel zoals de Uwe.

Het kopen en verkopen van waardepapieren.

Alle banken verzorgen het kopen en verkopen van effecten en obligaties, net zoals een makelaar. De bank heeft in de grote steden een speciaal 'securities-department' dat dit verzorgd. Ook in New York en London kunnen orders op de beurs verzorgd worden, of op iedere beurs ter wereld door correspondentie-banken.

Financiering van reizen.

De moderne toerist draagt liever niet meer contanten bij zich dan nodig. Of U nu een vacantiereis door Canada en de Verenigde Staten maakt of een reis naar Nederland gaat ondernemen, Uw bank heeft voor U reizigers-cheques (Travellers Cheques). Deze cheques moet U tekenen wanneer U ze koopt en dan als U ze inwisselt weer, nu in tegenwoordigheid van de persoon die ze inwisselt voor U. De twee handtekeningen worden vergeleken en moeten ongeveer eender zijn. Indien U ze dus verliest, kan niemand anders ze inwisselen, daar Uw handtekening niet zo gemakkelijk nagebootst wordt terwijl er iemand toekijkt. De bank geeft U ook een overzicht met de nummers en in geval van verlies of diefstal moet de bank de niet-ingewisselde nummers weten voor ze U Uw geld vergoedt.

Uw bank wil U ook helpen met Uw paspoort, referenties, introductiebrieven aan haar correspondenten, e .d.

In London, New York en Parijs, en andere steden waar de bank kantoren heeft wil ze ook Uw post opvangen en voor U vasthouden of doorsturen. Zoiets als 'Poste-Restante' dus.

Credietwaardigheid informatie.

Hoewel deze functie meest door zaken gebruikt wordt, hebben we als individuelen toch ook deze service wel eens nodig. Voor U zaken met iemand of met een zekere zaak gaat doen wilt U wel eens weten of die ander wel op tijd betaalt. Of zijn de obligaties of effecten die U koopt wel goed zodat er voor U geen speculatie in zit? De bank kan hierover informatie verstrekken of inwinnen van over de gehele wereld. Omgekeerd kan de bank ook credietwaardigheid informatie verstrekken over U aan leveranciers van U in binnen- of buitenland.

Maandelijks overzicht.

Vrijwel alle banken verstrekken een maandelijks overzicht van de toestand van de economie in Canada, en, beknopt, in de U.S.A. en Engeland. Dan is er ook een interessant hoofdartikel. Dit Business Review of Monthly News Letters kunt U gratis krijgen in de lobby van ieder kantoor of U kunt Uw naam op de adres-lijst laten zetten.

In een volgend artikel hopen we wat aandacht te besteden aan één van de belangrijkste functies van de banken — het deposito-rekening houden.

ESTATE en REAL ESTATE

De onderwerpen "estate" (te vertalen als: erfboedel, nalatenschap) en "real estate" (te vertalen als: onroerend bezit) ontmoeten nogal belangstelling.

Hieronder volgt een bespreking van enkele vragen.

Een lezer te H. heeft een "offer for purchase" getekend inzake de aankoop van een huis. Nu staat in de voorwaarden, dat hij op zich heeft genomen om een nieuwe eerste hypotheek te arrangeren. Wat is daarvan de betekenis? Betrokkene zegt: ik herinner mij zeer beslist dat de salesman gezegd heeft dat hij er eventueel wel voor kon zorgen dat die hypotheek er kwam en dat ik mij dienaangaande geen zorgen behoefde te maken.

Ik heb de vraag inmiddels spoedshalve rechtstreeks in het kort beantwoord, maar het lijkt nuttig om er hier wat nader op in te gaan.

Het verkrijgen van de betreffende hypotheek zal wel geen moeilijkheden opleveren. Het betreft een solide en vrij nieuw huis. De consequentie van de gewraakte woorden is in dit geval dan ook uitsluitend deze, dat de **kosten,** welke aan het vestigen van die hypotheek zijn verbonden, voor rekening van de lezer zijn. Hoe groot die kosten zijn? Omstreeks 1½ pro mille van het gewenste hypotheek-bedrag. In dit geval waarschijnlijk rond $ 100.00. Daarbij kan nog komen een bedrag voor een survey (kadastrale tekening). Dikwijls is er wel een survey van het huis aanwezig, maar is die er niet dan zal de eerste hypotheekhouder ongetwijfeld vorderen dat opdracht wordt verstrekt aan een surveyor (landmeter) om er een te maken. De kosten daarvan variëren van $ 25.— tot $ 50.—.

De vraagsteller zal met deze opheldering wel niet erg ingenomen zijn. Hij moet echter bedenken, dat men in Canada geacht wordt met finesses als deze op de hoogte te zijn. Bij een volgende gelegenheid zal hij wijzer doen om het arrangeren van hypotheken met een hoffelijk gebaar aan de andere partij over te laten...

Een "escape"-mogelijkheid, in die zin dat hij de koop zou kunnen laten vervallen als hij geen geldgever kan vinden, zit er niet in. Want dan zal de verkoper het recht hebben om op zijn beurt een poging in het werk te stellen. De kosten blijven voor rekening van de lezer.

RECHT EN KROM IN CANADA

*

Vragen over de in deze rubriek behandelde onderwerpen aan Mr. L. Verbeek, 121 Evelyn Crescent, Toronto 9. Antwoorden uitsluitend via deze rubriek.

Een volgende vraag betreft de **persoonlijke aansprakelijkheid voor hypothecaire schulden.** Vraagsteller zou gaarne weten of zodanige aansprakelijkheid bestaat. **Personal** liability dus, naast en boven de zakelijke verbondenheid van het onroerend goed.

Een algemeen antwoord is niet te geven. Men moet onderscheiden:

a. Wie zelf een hypotheek aangaat, zoals in casu de vraagsteller dus waarschijnlijk gaat doen, is inderdaad voor het op te nemen bedrag persoonlijk aansprakelijk. Niet alleen het huis, of de farm, of de grond, is zakelijk verbonden, ook de hypotheekgever (de geldnemer, in het Engels: the mortgagor) persoonlijk is als debiteur aansprakelijk. De hypotheeknemer (oftewel de geldgever, in het Engels: the mortgagee) kan ingeval van wanbetaling naar keuze òf verhaal zoeken op het onroerend goed, of persoonlijk op de mortgagor. Zelfs nádat deze het goed verkoopt.

b. Wie een huis met daarop reeds aanwezige hypotheken overneemt, zal voor de betreffende hypothecaire schulden in het algemeen niet persoonlijk aansprakelijk zijn. Hij heeft deze schulden niet persoonlijk aangegaan en alleen het onroerend goed is verbonden. Alleen in de Provincie Ontario geldt de speciale regeling, dat persoonlijke aansprakelijkheid wèl ontstaat als de koper van een huis die hypotheken in de koopacte uitdrukkelijk overneemt en de verkoper terzake vrijwaart. Bedoelde aansprakelijkheid eindigt zodra hij het goed op zijn beurt weer verder verkoopt.

Van veel practisch belang is de zaak niet. In geval van betalingsmoeilijkheden is de gewone wijze van verhaal: verhaal op het verbonden goed. Een crediteur zal niet licht de weg van de persoonlijke aansprakelijkheid kiezen. Temeer, omdat hij dan gewoonlijk zijn aanspraken tegen het verbonden goed zou verliezen.

Men zorge evenwel voor voldoende brandverzekering! Anders zou de zakelijke dekking wel eens ontoereikend kunnen blijken.

De fam. H. te C. vraagt: Onze kinderen zijn door verlening van het Citizenship Canadees geworden. Als nu het huis op naam van de man staat en de boerderij op naam van de vrouw, kunnen dan de kinderen b.v. de boerderij krijgen als de vader overlijdt?

Dat lijkt alleszins mogelijk. Als de moeder daaraan nl. meewerkt. Om echter de strekking van de vraag duidelijk te maken zouden enkele nadere gegevens wenselijk zijn. Hoe oud zijn de kinderen en waar zijn ze geboren? Waar zijn de ouders getrouwd? In Holland? Zo ja, met of zonder huwelijksvoorwaarden? Indien mèt huwelijksvoorwaarden, wat was daarvan de inhoud?

W. D. te T. vraagt hoe Nederlands recht nog invloed kan hebben op een erfeniskwestie in Canada. Ik noem daarvan het volgende voorbeeld. Gesteld dat van een echtpaar, dat destijds in Nederland was getrouwd, zonder huwelijksvoorwaarden (dus in gemeenschap van goederen) de man in Canada overlijdt. Er zijn twee kinderen, een zoon die op zijn beurt getrouwd is en een dochter die ongehuwd blijft en haar moeder tot haar levenseinde verzorgt. De nalatenschap bestaat uit een huis. De moeder laat dat huis na aan de dochter. De zoon zou dan dat testament kunnen aanvechten door te zeggen: mijn ouders waren getrouwd in algemene gemeenschap van goederen, en daaraan is nooit een einde gekomen. Niet door hun immigratie naar Canada en niet door hun naturalisatie. Toen de vader overleed viel dus de helft van het huis als zijn nalatenschap open en ik ben sedertdien daarin gerechtigd. Die redenering zou aanzienlijke kans van slagen maken.

L. Verbeek.

ALARMOEFENING IN NEDERLAND

Op 18 November heeft de chef van de Generale Staf in Nederland, Lt. Gen. G. J. Le Fevre De Montigny in de vroege morgen het bevel gegeven voor een alarmoefening voor een deel van de landmacht. De alarmoefening "Carillon 2" is bestemd voor dienstplichtigen in klein verlof, ingedeeld bij enkele onderdelen in Oirschot. Op de foto: bij de fourier worden de opgeroepen militairen opnieuw van wapens en dekens voorzien.

BOEKBESPREKING

Instemming en Vraagtekens

"UW WIL GESCHIEDE",
Okke Jager:
Uitgave Bosch en Keuning,
Baarn.

Dit is een moeilijk boek, om te bespreken. Nu we het gelezen hebben, weten we nog steeds niet, waar we dit nieuwe boek van Okke Jager bij moeten indelen. Is het een bundel "dogmatische studiën"? Is het een brok actuele ethiek? Of moeten we, wat hij schrijft, meer "meditaties" noemen, of misschien heel eenvoudig "praatjes (in de goede zin des woords!)"? We weten het niet en we zullen er ook wel nooit achter komen. De kwestie is nl., dat de schrijver ons geen geordend betoog over de wil Gods wil bieden. Hij verklaart zelf, dat het slechts flitsen zijn, die hij geeft, en dat hij zich de vrijheid voorbehoudt om van de hak op de tak te springen. Nu, dat doet hij ook vrijelijk! Daardoor is het lezen van dit boek soms zeer vermoeiend. Er zit geen systeem in, omdat de auteur schijnbaar doodsbang is voor systemen. We moeten met hem meespringen, en zo nu en dan blijkt dat onze benen te kort zijn. Overigens heeft deze ongewone "exercise" ons geen kwaad gedaan. We zijn dankbaar voor dit boek, ondanks de vraagtekens, die we meermalen moesten plaatsen. We zijn in het verleden lang niet altijd aan het gevaar ontkomen, dat we er een star godsbegrip op na gingen houden, dat heel goed in onze uitgedachte schema's paste, maar niet zelden de Zelfopenbaring Gods verduisterde.

Okke Jager bespreekt actuele onderwerpen als: Gods wil en onze tijd — Wil God de zonde? — Wil God het lijden? — Moeten wij in Gods wil berusten? — Gods wil en onze wil — Gods wil en de christelijke vrijheid.

Hij doet dit op zo'n manier als een kind over zijn Vader spreekt en hij poogt ons terug te brengen tot de eenvoud van de Schriften. Dit betekent niet, dat zijn betoog eenvoudig leest. Zo is b.v. zijn analyserende vergelijking tussen de Wetsbeschouwing van Calvijn en die van Brunner prachtig en origineel, maar ook sterk philosophisch georienteerd.

Een van de mooiste gedeelten treffen we aan op pagina 214 e.v., waar hij een immanente critiek levert op het determinisme, dat de bijbelse samenhangen tussen de souvereiniteit Gods en de menselijke verantwoordelijkheid loochent.

En laten we ook dit gedeelte niet vergeten (p. 227 e.v.) waar hij het in verband met de christelijke vrijheid heeft over de opvoeding, en de ouderen de weg wijst, hoe met de jeugd de problemen van wat-mag-en-niet-mag aan te pakken. Hij maakt daarbij de waardevolle opmerking, dat de jeugd van vandaag met zijn vragen ons dikwijls wegdrijft uit onze verouderde zeden en principes en ons heendrijft naar het enige antwoord: Christus.

Wie Okke Jager enigszins begrijpt, zal verstaan, dat hij zeer sceptisch staat tegenover wat wij "de anthropomorphismen in de Bijbel" plegen te noemen, het "mensvormige spreken" (wat een uitdrukking! van God. Wanneer de Bijbel spreekt van het "berouw Gods", moeten we niet met radeerinkt gaan exegetiseren, want God verandert Zijn gezindheid, God heeft berouw. Met instemming citeert hij in dit verband de destijds opzienbarende mening van Prof. B. Holwerda over dit netelige onderwerp. Het ligt er maar aan, hoe we de leer van de Schrift over Gods onveranderlijkheid interpreteren. We stemmen graag toe, dat wij met onze godsbegrippen (meervoud!) dikwijls tekort hebben gedaan aan het beeld, dat de Bijbel ons geeft van God. Het werkt verbijsterend en ook bevrijdend, als men Okke Jager vrijmoedig over deze "problemen" hoort spreken.

Naast onze instemming zijn er ook, zoals we reeds zeiden, onze vraagtekens en bezwaren. Het verrast ons geen moment, dat Okke Jager met veel instemming Dr. Daane citeert, volgens wie de theologie-beoefening in de Christian Reformed Church uit haar evenwicht geslagen is door het eenzijdig naar voren schuiven van de leer van de souvereine God. We zijn er van overtuigd, dat Okke Jager alleen Daane maar gelezen heeft en geen weet heeft van de discussies èn de achtergronden van de discussies rondom deze zaken in de Christian Reformed Church. Wanneer zowel Jager als Daane pleiten voor een meer "Bijbelse theologie" is het zeer de vraag, of zij beide pleiten voor dezelfde zaak!

Over vraagtekens gesproken: Mogen wij wel een sterk onderscheid maken tussen de leiding van God en de wil van God? We zijn bang, dat Okke Jager in zijn ijver, om de conclusie-trekkers er van langs te geven, het verschil tussen leiding Gods en wil Gods te zwaar accentueert, hetgeen niet bevorderlijk is voor de zekerheid en de troost des geloofs.

Ook zijn we nog niet aan een uitroepteken toe, wanneer de schrijver het bv. heeft over de waarheid "die alleen waarheid is in de existentiële ontmoeting". Dit zijn bekende klanken, die niet alleen Barthiaans, maar ook onbijbels zijn. ("Barthiaans" en "onbijbels" zijn soms twee verschillende begrippen!)

We willen het bij deze bespreking laten. Deze bespreking was ook "van de hak op de tak", maar dat is niet te wijten aan de recensent.

Nog deze opmerking: Het regent in dit boek van citaten! Wat enorm belezen moet de schrijver zijn! Als ik Okke Jager ooit nog eens ontmoet, wil ik hem twee vragen stellen: 1. Waar haal je als dominee de tijd vandaan, om zoveel te lezen? 2. Hoe vind ik een goede methode, om citaten systematisch te verzamelen?

Wie niet bang is voor wat geestelijke inspanning kope en leze dit interessante werk van Okke Jager. Vooral aan mijn collega's beveel ik het "ter verfrissing" aan!

Hier volgen nog enkele uitstekende opmerkingen uit dit boek:

"Als de moderne mens het gevoel krijgt dat de hemel van koper is, komt dat omdat eerst zijn hart als een steen werd." p. 56.

"De twijfel, die zogenaamd voortkomt uit het nog-niet-klaar-zijn met allerlei problemen, is meestal camouflage van iets anders." p. 57.

"Het probleem: hoe kan God alles toelaten? moet zich toespitsen in de vraag: hoe kan God mij toelaten?" p. 97.

"Het "probleem van het lijden" is vaak een poging van de mens die zijn huis op het zand bouwde om de schuld te geven aan de wind en de regen." p. 115.

"Wanneer wij berusten, hebben wij een contract met God en geen verbond." p. 145.

"Het is de ellende van de kerkstrijd over het Verbond, dat men buiten deze samenhangen van het geloof ging spreken en daardoor verward is geraakt in een veelheid van overbodige problemen. "De" eis bestaat niet, en "de" belofte ook niet. Wij kunnen alleen stamelend belijden, dat Gods belofte ons te sterk geworden is, zodat wij de eis om die te geloven móesten vervullen. Maar dat wil niet zeggen, dat ons geloof pas van de belofte een echte belofte en van de doop een volle doop maakt." p. 223.

A. De Jager.

RECTIFICATIE:

Oprichting Chr. Trade Unions

Van ons verslag van de oprichtingsvergadering van de "Christian Trade Unions of Canada" (zie vorig nummer) is een belangrijke passage door een vergissing niet afgedrukt. Daar ons gebleken is, dat het achterwege blijven van enkele feiten, die in deze passage waren vervat bij sommigen — ten onrechte — de indruk heeft gewekt, dat wij deze feiten opzettelijk verzwegen, willen wij gaarne alsnog de passage in haar oorspronkelijke vorm hier laten volgen. Men leze dan, onmiddellijk na de vetgedrukte aanhef van het verslag als volgt:

"De vergadering werd toegesproken door Mr. B. Demik, aannemer te Hamilton en de heer M. Ruppert, president van het C.N.V. in Nederland, die zowel aanmoedigende als waarschuwende woorden lieten horen. De heer Ruppert vatte zijn toespraak samen in drie hoofdpunten: 1. Voorop moet staan de dienst van God en de liefde tot de naaste; 2. Laat er altijd een open deur zijn voor hen, die het thans niet met U eens zijn; 3. Laat dit nooit een "Hollands zaakje" worden, maar wees bereid om in de minderheid te komen." (Hier vervolgt het verslag zoals het is gepubliceerd)

Het spijt ons, dat door het wegvallen van deze regels misverstand is ontstaan. Wij hebben het gewaardeerd, dat Calvinist-Contact een speciale uitnodiging mocht ontvangen voor deze vergadering en het is ons een erezaak, in dergelijke gevallen zo objectief mogelijk te zijn in onze berichtgeving.

CROSSWORD ANSWER

	S	C	A	R		F	A	S	T	
B	E	L	I	E		O	N	I	O	N
O	V	E	R		T	R	I	P	L	E
L	E	V		A	R	A	S		E	D
A	R	E	A	W	A	Y		A	D	D
R	E	L	I	E	D		B	U	O	Y
		A	R	S	E	N	I	C		
A	R	N	S		M	O	R	T	A	R
M	I	D		S	A	R	D	I	N	E
I	C		F	I	R	M		O	N	A
S	H	R	I	N	K		S	N	A	P
S	L	U	N	K		H	E	E	L	S
	Y	E	N	S		E	N	D	S	

CLASSIFIED ADS

ARE EASY AND NOT EXPENSIVE

Pay your advertisement when you send it in. See our new standard-rates below:

— — —

Birth-announcements	$ 2.50
Engagement-announcements . . .	$ 2.50
Marriage and anniversaries . . .	$ 3.50
Notifications of death	$ 3.50

— — —

"For Sale" and "Want" advertisements up to 40 words $ 2.00.
For every word more 5 ¢.
For "letters under number" $ 0.50 extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

Our Covenant Lord entrusted to our care another child.
We named her:

ANNE MARIE

Mr. and Mrs. W. E. Nagel.
Nov. 28, 1958.
Toronto, 537 Broadview Ave.

Soli Deo Gloria.

Op 1 December 1958, mochten wij met onze geliefde ouders

MARTEN VERBURG
en
KLAASJE VERBURG—TIBBEN

herdenken, dat zij 25 jaar door de huwelijksband waren verbonden.
Dat God hen nog lang wil sparen is de wens van hun dankbare kinderen en kleinkinderen.

Saskatoon:
Toos - Albert (Albert).
Annie - Jerry (Yvonne).
Iroquois:
Lena.
Nick - Jackie.
Herma.
Henk.
Jenny.
Wilma.
Marten.
RR 2, Iroquois, Ontario.

De Here dankbaar mochten onze geliefde ouders

EVERT WIJNALDA
en
BAUKJE WIJNALDA—MIEDEMA

op 16 November hun 25-jarige echtvereniging gedenken.
Dat zij nog vele jaren voor elkaar en voor ons gespaard mogen blijven is de wens van hun dankbare kinderen.

Gaye - Bill.
George.
Doreen.
Peter.
Douwina.
Margareth.
65 N. Empire Ave.,
Port Arthur, Ont.

Voor een gezellig
KOSTHUIS
in London, bel Mr. & Mrs. A. de Vries, GL 1-8174. Adres: 306 Saskatoon St., London, Ont.

Te koop:
SJOELBAKKEN,
koffietafels, bloemenstanders, strijkplanken en tafeltjes en stoeltjes voor kinderen. D. BOKMA, P.O. Wellandport, Ont., Canada.

Zoekt U een gezellig
KOSTHUIS IN TORONTO
voor enkele weken of jaren? Schrijf of phone Ma Schuurman, 32 Glenlake Ave., RO 2-7846.

---

100 Acres Mixed Farm

De farm is 10 mijl van Hamilton, Ont. 8 kamer huis is goed, beste barn, kippenhok, varkensschuur, machineschuur. 10 koeien. Varkens en kippen. Tractor, ploeg, eg, zaaimachine, wagens, enz. enz.

Vraagprijs is $ 25,000 met $ 6000 down. Kleigrond. Deze farm is niet duur want de eigenaar heeft grotere farm gekocht en wil nu verkopen.

JACK BYLSMA
REAL ESTATE
1607 King St. East, Hamilton, Ont.
Schrijf of bel LI. 9-3894.

SJOELBAKKEN

met 20 schijven, 6 ft. lang. Uit voorraad leverbaar. Franco tot het naastbij gelegen station, onder C.O.D. $ 10.— voor Ontario, $ 11.— voor andere provincies. Het vanouds bekende adres J. LYCKLAMA, 898 Appleby Line, Burlington (Ont.). NE 4-4052.

Als U aan
SINT NICOLAAS
denkt, denkt U aan cadeautjes. Denkt U aan een verzekering, dan denkt U aan
BILL UBBENS
69 Duggan Avenue, Toronto 7
Kantoor ST 8-8874, Huis: HU 8-2343

KENNISMAKING GEZOCHT

Nette jongeman, godsdienst Chr. Ref., zoekt kennismaking met net meisje, leeftijd 25—33 jaar. Brieven, liefst met foto, onder no. 1165, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Biedt zich aan:
BOERENKNECHT (vrijgezel)
voor gemengd- of veebedrijf. Brieven s.v.p. onder no. 1164, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

FOR EXPERT
Mechanical Work
ON YOUR CAR
and the best service see your FINA dealer at 449 Ritson Road South, OSHAWA, tel. RA 8-0921.
JAKE WOUDSMA
BILL DIJKSHOORN

Carpentry on General Buildings

Remodeling, cement and masonry.

R. WESTRA
Phone 637M or call at
26 Park Street, AYLMER, ONT.

HOLLAND CONSTRUCTION COMPANY

GOEDKOPE AANBIEDINGEN VAN

Nieuwe en gebruikte GREENHOUSES
hotbedsash, heating pipe.

Corner Ridge & Wolverton Rd.'s
GRIMSBY, R.R. 1 Wh. 5-4012

Voor alle land-, zee- en luchtreizen dit reisbureau

G. DEN HARTOG
Agent
"Holland America Line",
"Seven Seas", enz.
R.R. 2, AYLMER
Highway 73 South - Phone 487 R 4

Holland-Amerika Lijn

Naar Holland

Geriefelijk en Gezellig!

De NIEUW AMSTERDAM—STATENDAM—RIJNDAM en MAASDAM, uitgerust met volledige "airconditioning" en "stabilizers" om Uw comfort gedurende de reis te vergroten, lopen op weg naar de Rotterdamse thuishaven regelmatig Southampton, Le Havre en soms ook Cobh in Ierland aan.

Verwacht in oktober 1959
het fabuleuze, nieuwe
S. S.
ROTTERDAM
37,000 bruto ton

Het vijfde schip van de lijn sinds 1872 dat deze erenaam zal dragen.

s.s. NIEUW AMSTERDAM
Nederlands grootste passagiersschip

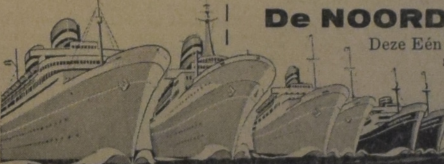
De NIEUW AMSTERDAM, vlaggeschip van de Nederlandse Koopvaardijvloot, is bekend om haar luxueuze Eerste Klasse. De Kajuits—en Toeristenklasse bieden een "elk wat wils."

s.s. STATENDAM
Nederlands nieuwste passagiersschip

Vrijwel het gehele schip staat ter beschikking van de Toeristenklasse. De meeste hutten hebben een eigen badkamer met toilet. De STATENDAM is een favoriet in het transatlantisch verkeer en geniet een welverdiende reputatie door haar verzorgde keuken en uitstekende bediening.

s.s. RIJNDAM • s.s. MAASDAM
populaire zusterschepen

Speciaal gebouwd voor het vervoer van Toeristenklasse passagiers, die geriefelijk en economisch wensen te reizen. De verzorging van de innerlijke mens en het gevarieerde amusements programma maken het reizen aan boord van deze schepen een waar genot.

De NOORDAM • WESTERDAM

Deze Eén Klasse motorschepen hebben, door hun smaakvolle inrichting, een geheel eigen, intiem karakter en zijn bijzonder in trek bij bereisde passagiers.

Direkte afvaarten naar Rotterdam.

Boekt tijdig bij Uw reisbureau.

Minimum passageprijzen naar Rotterdam gedurende het goedkope seizoen:

	Eerste Klasse	Eén Klasse	Kajuitsklasse	Toeristenklasse
NIEUW AMSTERDAM	$327.00		$222.00	$181.50
STATENDAM	304.00			190.50
RIJNDAM en MAASDAM	252.00			181.50
NOORDAM en WESTERDAM		$247.00		

"IT'S GOOD TO BE ON A WELL-RUN SHIP"

Holland-Amerika Lijn

MONTREAL: Dominion Sq. Bldg., 1010 St. Catherine St. West
TORONTO: 159 Bay Street • WINNIPEG: Room 405, Royal Bank Bldg.
VANCOUVER: 540 Burrard Street

Uw HOLLAND-AMERIKA LIJN-vertegenwoordiger
is ADRIAAN LIMBERTIE van

DONWAY TRAVEL AGENCIES

DON MILLS SHOPPING CENTRE, DON MILLS (TORONTO) — HI 4-8467

SHOE SHOP FOR SALE

Located in Alberta's first pulptown, only 20 min. away from Jasper National Park. Population ± 4000 and still growing. Many bush camps around there for besides shoe repairs also harness repair and selling harnesses and workboots.

Equipped as follows: Progressive finishing machine, Landis sole stitcher, Harness machine (easy to handle), Singer patching machine, Landis cutter & skiver, skate sharpener, counter, workbench and handtools, cash register, complete stock of materials. Boots and accessories. Cash price $ 4000.—.

Write to Sunwapta Shoe Repair, P.O. Box 373, Hinton, Alberta.

Hollands Bedlinnen!

U ontvangt omgaand:
2 geborduurde lakens 180/230
2 gladde lakens 180/230
en 4 geborduurde slopen
voor Uw money-order ad $ 15.—.
1e Klas Kwaliteit: Goedgekeurd door Nederl. Ver. van Huisvrouwen.

DIT IS UW VOORDEEL!

Martin DeVelde
Lavendelstraat 22,
ZWOLLE/HOLLAND

Vriendelijk verzoek

Wilt U ons tijdig het abonnementsgeld zenden voor:

De Elisabethbode	$ 2.20
De Spiegel	$ 7.00
Moeder	$ 3.50
Arend	$ 4.00
Christianity Today	$ 5.00
The Banner	$ 4.00
De Wachter	$ 3.00

(Gecombineerd abonnement The Banner en De Wachter $ 6.50).

Schrijf direct naar ons nieuwe adres:

CHR. BOOK AND MAGAZINE CENTRE
P.O. Box 501, Hamilton, Ont.

of naar ons privé adres:
ANTON LAMMERS,
36 Longwood Road N.,
Hamilton, Ont.

EEN BELANGRIJKE WINKLER PRINS

De medische W.P. in twee delen compleet, prijs $ 18.—. Een prachtwerk, dat een algemeen inzicht geeft over bouw en functie van het menselijk lichaam, ziekten, bestrijding en zo mogelijk genezing.

THE MOODY BIBLE STORY BOOK, for boys and girls of all ages.

De Nederlandse kinderbijbel van G. Ingwersen in het Engels vertaald, prijs $ 4.75.

Psalter Hymnal in klavarskribo $ 4.20
Drogendijk, Man en Vrouw $ 2.15
Hegger, Mijn weg naar het licht $ 2.55
— Moeder ik klaag U aan $ 1.95
Waterink, Brieven van jonge mensen $ 2.60
— Hoe vertellen we het onze kinderen $ 3.10
Arie en Katrien in Canada $ 2.50
A. M. de Moor Ringnalda, Moeder Ditta
— En het leven gaat verder. In kunstleder banden, samen $ 3.50, levering eind Dec.-Jan. 1959

ZETKA-BIJBELS op verzoek als zichtzending, zowel als **Toneelstukken** voor onze reciteerclubs.

SUK'S BOOKHOUSE
47 North Street MU 4-2035
ST. CATHARINES, ONT.

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam ....

Post-adres ....

....

Aangebracht door: ....

Naam ....

P -adres ....

....

Aanbrengpremie: ....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $ 4.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15 ¢ e tra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

A n:
Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, O

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

Naam ....

t-adres ....

....

....

OUD ADRES: